No. Q.405.46

The Public Library
of the City of Boston

THE
FRANCIS
SKINNER
FUND

FN759; 2.33; 2M.

June 24, 1925
K

Michaeli beneito valentino equiti aurato atq; clarissimo
Johānes lopis valentinus felicitatem. D.

um intelligam duo esse hominum genera inclite miles Alterū doctum ⁊ vrbanum: Alterū indoctū ⁊ rusticum Verū hoc hūanae quippe prestātiae quā minimam partem preseferre: haud nature vitio accidere puto ꝙ perdoctorum hoīm numerus minor existat. At sit nescio quo deprauato mortalium more vt nulli virtuti: Laudi nulli opera detur Nam teste satirico probitas laudatur ⁊ alget. Hinc laus tua maior: hinc admirabilior eques splendidissime. ꝙ tuas vigilias omnis: curas omnis: ad virtutem musasq; retuleris. Namq; qd alii plerique omnes ad relaxatōem: ⁊ voluptatis illecebras cōferunt: id omne splendor tuus aut ad oratoriae studia: aut ad philosophie grauitatem aut ad reliquarum disciplinarum cognitionem trāsfert. Quibus ita es omnibus admirandus: ita ad summa virtutum fastigia vehectus vt te felicitas suo semper comitatu adeo dignetur: adeo tollat vt nemini tecum post hac contendendi spem reliqueris. Ad que omnia cum liquido ac perspicue aīaduertam: nichil est quod sim oratōne longior. Noui quippe eaʒ inte prudentie laudem: id consilium: eam etiam inauditam ingenii dexteritatem: vt excitata non nullorū ingenia que obdormierāt litterarū studia iam delibare: iam adamare incipiant. quo etiam fieri videmus ꝙ quisquis aut ingenio: aut vlla excellit disciplina te adit: ad te confluit. Prodes tu quidem omnibus. Tum virtute: tum munificentia omnes tibi deuincis. Quare cum plurimum me tuae claritudini debere censerem aliquos ingenii fructus aliqua studiorum meorum monumenta referre volui. que eo libentius conscripsi: quo tuam inpris strenuitatem oblectarem: ⁊ simul plerosq; mei amantissimos demererer obsecrantes. Verum cum ob singulares ac ppe diuinam tui ingenii acrimoniam scotico velut dogmati

sacro insistas: statui hoc formalitatum speculum praeclaro nomini tuo dicare. In quo illius quedaȝ semina premordia quaedam ita perspicacissime decantantur: vt eo animus ad quaeqꝫ reꝝ intima ductus: tum humanaꝝ omnium: tum etiā diuinaꝝ noticiā veritatum rimari poterit atqꝫ pernoscere. Tuū igit̄ munus erit vt es aspectu miti ⁊ grato eques magnaīme ac humanissime munusculum hoc ex ilari fronte suscipere quod nuda textū orōe atqꝫ ieiuna: solaȝ complectitur veritatem. Addo q̄ nuditate veritas gaudet oblectaturqꝫ. Dicatū ēt tibi semper animum excipe meum. qui adest ea facturus omnia que vel tua iusserit dominatio: vel tuo splendori grata fore animaduerterit. Uale militiae decus. Atqꝫ iteꝝ vale. Ex vrbe senaꝝ Anno salutis nostrae Millesimo quadringētesimo nonagesimo primo pridie nonas decembris.

Aureū formalitatū Speculū a Johāne Lopis valētino editū

Cum formalitatū ⁊ distictonū cognitio intellectui nro solum existat ad ɔgnoscendas n̄ creatas ꝟmo v̄itates ois maxiuz: v̄ꝑ maximū etiā ad diuinas: iō circa specl'ʒ h̄ formalitatū nrā ois se ɔuertat itentō. qd̄ epithomate ɔscriptū in. iiij. scissuz articulos manat. Ubi prius fūdamētalia q̄dā ꝑambula nectit. ⁊ ipoꝝ dubia soluit. Secūdus ydēptitatū ⁊ distinctōnū indicās diffinitōes ⁊ argumēta: pauca adiungit ꝓbabilia. Tertius eaʒ abstractōnū māʒ sūmatim colligit. q̄ n̄ minꝰ edocet q̄ oblectet ⁊ sit necessaria. q̄m ignorātia abstractōnum multoꝝ occasio fuit erroꝝ. Quantū ad primū arti. est priuʒ ꝑambulū. q̄ intellectꝰ nr̄ vl'ia seu formalitates q̄ idē est. prio intelligit. int̄ q̄s prio primā itelligit q̄ est ens vl' entitas. ⁊ sic descēdendo vsq̄ ad indiuidua. loquēdo d̄ notitia disticta ⁊ perfecta. Uoco aūt in ꝓposito noticiā pfectaʒ nō intēsiue scilʒ q̄ ad sbm. s̄ obiectiue qua scilʒ obiectuʒ attingit̄ sb pfcā rōne sue cognoscibilitatis. h̄ est per se ꝓpria ⁊ distincta. Sʒ loquēdo de notitia inpfcā ⁊ ɔfusa q̄ obiectū attingit̄ solū per accidens vl' tm̄ in cōceptu comuni. prio intell'it singl'e minꝰ vl'is in ꝓxia distātia. q̄ cū notitia nr̄a intellectiua hēat ortū a sensitiua. ea p̄mo intell'it q̄ sensui sūt ꝓximiora. s̄do intell'it spēʒ spālissimā. ⁊ sic ascendēdo vsq̄ ad ens exclsiue. qd̄ cū sit simplr simpl'x n̄ pōt alr q̄ distincte cōcipi. Ista tn̄ notitia ɔfusa est simplr prior. q̄m sūt priꝰ nota nobis ɔfusa magis prio phisicoꝝ s̄ singl'are minꝰ vl'is est magis ɔfusū simplr. cū sit totū ⁊ magis totū q̄ plra actualr includens simplr. igit̄ singlare minꝰ vl'is est prius notū notitia ɔfusa. Orit̄ difficltas q̄ qual' est ordo aliquoꝝ in essendo tal' est in ɔgnoscendo. nam s̄do metha. sic̄ se hēt res ad esse sic ad intell'i s̄ vl'e est priꝰ in eēndo q̄ ab eo ad singl'e n̄ ɔuertit̄ subsistēdi ɔn̄a. igit̄ vl'e priꝰ intelligit̄ q̄ singl'e. R̄ndet̄ q̄ maior ē v̄a de notitia hituali de qua phs intell'it. q̄m priꝰ in eēndo est prius intelligibil's

p ɔn̄s prt⁹ pōt ɔgnoscī si vo loqmur ð notitia actuali maior est fl'a nec valʒ p'batō. Est aūt notitia habitual' illa q̄ aliqd est natum habitualiter intell'i. Notitia actualis qua aliqd actualit' intell'r. Sed notitia v̄tualis est q̄i media inter istas. ⁊ est illa q̄ aliqd intelligit' v̄tual'r vt pars primi obiecti ɔgniti
Scōa difficl'tas ois cā nāl'is n̄ ip̄edita obiectō debite appriata pducit effectū nobiliorē quē pōt sʒ itellectus nr̄ ē cā nālis ⁊ reliq̄ ⁊ effect⁹ nobilior quē pōt cāre tā ex pte noticie q̄ obiecti ē noticia disticta ipi⁹ singl'is vt pʒ. igit' noticia disticta singl'aris est simpl'r prior. R̄ndet' negādo miorē p p̄ma pte. intellect⁹. n. nr̄ p statu vie ē ipedit⁹. vn̄ itellect⁹ ex natura potentie est nat⁹ prīo p̄mū ens intelliget' ⁊ disticte. sed p isto statu cū accipiat noticiā p misteriū sensus n̄ prīo primū intelligit nec prīo distincte sed ɔfuse ⁊ qd posteri⁹ ē prīo intelligit
Scōʒ p̄ambulum ē q̄ forālitas est rei qditas adequata siue sit diffinitō siue n̄. dicit' rei pptētia rōis q̄r n̄ sunt forālitates qm̄ cū n̄ cadāt sb̄ ēe extra aiaʒ qd diuidit' i realitatē ⁊ qditateʒ n̄ cadēt sub aliq̄ diuidētiū ponitur qditas loco generis. ois. n. fōlitas alicui⁹ ē illi⁹ qditas n̄ ecōtra. qlʒ nāq̄ p̄tuʒ spēi spālissime recte linee p̄ntl'is vsq̄ ad ens iclusiue ē qditas eius sed nō fōlitas. qditas tn̄ adequata ⁊ forālitas ɔūtunt'.
Ubi notādū ē q̄ p̄t' entia p accidēs a qb⁹ fʒ se tota remouet' primus mod⁹ pleitatis ⁊ p ɔn̄s forālitas ⁊ p̄t' idiuidua ⁊ cōcreta quor abstracta sūt m̄odi. cuiuscūq̄ ɔcreti abstractū est sua forālitas. Rō ē qm̄ in hn̄tib⁹ diffinitōeʒ illud abstractuʒ cū sit resolubile incōceptuʒ generis ⁊ drē est ipor qditas adequata. in nō hn̄tib⁹ diffinitōeʒ ipsuʒ est similit' rei qditas vt patet adequata. ⁊ p ɔn̄s forālitas vt dei deitas. entis entitas
Orit' difficultas sicut ð rōne inse falsa nihil pōt vere dici. v. metha. sic de rōe nō p se vna nichil pōt p se dici. cū igit' res nichil includat p̄t' realitatē ⁊ forālitatē q̄ nō faciūt p se vnū q̄ nullum est ad alterū in potentia ergo forālitas nō dicet' per

6m – quiditas & for^as

se ꝺ re nec erit q̇ditas ei⁹. Rñr ꝙ de re .h̄ est de illo toto ag gregato ex realitate ⁊ formalitate nichil p̄ se p̄tur. qꝛ ꝓpr illi mitatōez formalitatis ⁊ modi ex ipis nō fit vnū per se ꝯpositū qꝛ nullū respicit aliꝺ in pō. sic̄ ꝓpr generis litatōez ⁊ ꝺrē pōt ex eis vnū cōstitui p̄ ꝯpōez. formalitas ergo rei p̄tur perse de formalitate ꝺeterīata p̄ realitatē. ecōtrā quo ens p̄ perse ꝺ ente finito. ⁊ alr̄ de hoīe albo. nō eī alr̄ perse ꝺicit̄ de h̄ toto p̄ ac cidēs. sed de hoīe ꝺeterminato p̄ albedinem. Ex q̊ pꝫ quō ab ente per accn̄s qꝺ est ens ꝯpositū ex rebus diuisoꝝ p̄ntoꝝ re mouet̄ prius mod⁹ dicēdi perse. Si vō ꝺicat̄ hō albus nō pōt intelli absqꝫ albedie. igit̄ albedo p̄ se primō includit̄ ī il lo. tꝫ ꝯn̄a qꝛ oppo. ꝯn̄tis infert oppo. an̄tis. Rn̄ꝺet negādo ꝯn̄aꝫ. ꝯittit̄. n. fallasia ꝯn̄tis arguēdo ad pōnē ꝯn̄tis. ad pōnē an̄tis nā bn̄ seqt̄ alr̄ p̄ se prio mō icludit̄ in hoīe. ergo hō n̄ pōt intelli sine illo. n̄ aūt ecōuerso. vt pꝫ ī relatis q̄ cū sint simr̄ nā vnū absqꝫ alio intelli nō pōt. tn̄ vnū in alio nō includit̄ in prio mō ꝺicendi per se. Secūda ꝺifficultas quicquid cadit sub gener̄ cadit sub aliq̄ ei⁹ spē. h̄ q̇ditas cadit sub ente extra aīaꝫ. ꝙ ꝺiuidit̄ in formalitatē ⁊ realitatē. igit̄ necō cadit sub alt͛o istoꝝ. i. sub formalitate aut tamq̄ inferi⁹ vl̄ vt eq̄le ⁊ cōuertibi le. ⁊ per cōsequēs q̇ditas nō est ad formalitatē supior Rn̄r pri mo ꝙ quiditas ⁊ formalitas cōuertunt̄ qm̄ quicquid in se est formalitas est quiditas ⁊ ecōuerso. tn̄ respcū tertij vel rei aliqꝺ est quiditas qꝺ nō est formalitas sic̄ entitas est quiditas oīum nō tn̄ formalitas nisi entis. Vel alr̄ negat̄ maior. aut est aliq̄ eius spēs oꝫ addere. vt in ꝓposito nā quiditas cadit sub ente extra aīaꝫ vl̄ spēs. mīor etiā falsuꝫ assumit vt pꝫ p̄ambulo. v

¶ Tertiū p̄ambulū. mod⁹ intrinsecus est qui alicui adue niens vel recedens nō variat rōnē formalē cōstituti. h̄ est ꝙ mo dus intrinsecus non facit ꝺifferre formaliter cōstitutū modi ⁊ quiditatis a quiditate. Sūt huiusmodi modi infinitas ne cessitas. ex̄n̄a realitas. intēsio. remissio. finitas cōtingētia di

fferentia idiuidualis ⁊ siles. Modus dicitur intrinsecus nō
q2 intret primum modum perseitatis. sed quia reducitur ad
illud genus. ad qd̄ reducit̄ rō formalis cuius est modus. Se
cūdo dr̄ q aduenies nō variat ⁊ reliqua. qm̄ mod⁹ cū nō sit
formalitas nō facit ꝯstitutū ex ipis differre formālit̄ ab eo cui
adueit. Drā. n. adueniēs generi ⁊ albedo sbe. lʒ ñ variēt rōes
formalē illius cui aduenīūt. variāt tn̄ rōeʒ ꝯstituti per illa. q2
ex albedine ⁊ sb ā ꝯstituit̄ rō formālis. formālit̄ distīcta a sbā qm̄
albedo ē formālitas. idē d̄ gener̄ ⁊ drā ē dōʒ Ex mō āt ⁊ qdita
te ꝙnis distictū. aliqd a qditate ꝯstituat̄ ñ tn̄ formāl̄r dist ctuʒ
q2 ꝙ addit tale ꝯstitutū ad qdiditatē ñ ē formālitas ß ē mod⁹.
Ont̄ di. si diffinitio modi est vera sequit̄ ꝙ omnis modus
ē formālitas qd̄ est fl̄m. ꝓbat̄ ꝯña q2 illud nō ē modus qd̄ ad
ditū alicui variat ei⁹ ratōeʒ formālē. ß qlʒ modus ē huiusmodi
ꝓbat̄ exemplificando de finitate q̄ addita enti tollit coita
teʒ eius deo ⁊ creaturis. per ꝯñs variat rōeʒ formālem entis.
Rn̄det̄ ꝙ lʒ finitas variet entis ābitū ⁊ ꝯitatē litādo nō tn̄
ei⁹ variat rōeʒ formālē. q̄ eadē repit̄ i deo ⁊ creaturis. ⁊ cōsti
tutū formāl̄r ex ente ⁊ finitate ñ variat formāl̄r ab ipo ente cum
finitas vt dictum est non sit formalitas Secūda di.
cū mod⁹ dicat̄ intrīsec⁹ reductie in q̄ signō ꝯueit qditati cui⁹
ē mod⁹ rñr ꝙ mod⁹ p se ꝯueniēs qditati ꝯueit illi i iij. signō vt
finitas creature infinitas dō. modus vō p accn̄s ꝯueit sibi in
iiij. signo. vt exña creature. p c⁹ itelligētia ē notādū ꝙ iiij. sūt
signa nē ad oē ens aplicabilia. q̄ꝝ ꝙlʒ ē diuisibl̄e i tot signa ꝙ
sūt p̄ta p illo signo rei ꝯpetētia. Primū signū nē ē i q̄ rei ꝯue
niūt p̄ta qditatia int̄ q̄ ē pond⁹ ordo. qm̄ ꝯiora sūt pora ⁊ p̄
mō p̄nt̄ d̄ re. hō. n. pri⁹ ē ēs ꝙ sbā ⁊ sic descēdēdo. ß tn̄ repit̄
in creaturis ꝓpt̄ ipaꝝ ipfectōeʒ. In deo aūt ꝓpt̄ pfectōeʒ ꝯ
tigit oppo. s. ꝙ minus coia sint priora. ⁊ iō deus prio ē deus
ꝙ ens. illa igit̄ ppō in q̄ p̄tur priuʒ p̄tuʒ qditatiuū rei vocat̄
prio pria. vt hō ē ens. Illa vō in q̄ p̄tur pʒ p̄tuʒ qditatiuū dr̄
s̄do pria. reliq̄ tertio pria ⁊ descēdēdo sic de reliqs ꝯsimiliter

Secūdū signū est ī quo rei ɔpetūt p̄ta negatia l eius rōe forā
li fūdā et sic ꝺ hoīe p h sigō p̄nt̄ n̄ eē āgelū n̄ eē asinū ⁊ ꝺ ꝺo
nō eē finitū. n̄ eē creatū. vn̄ pri⁹ ē hō n̄ rudibil' ꝙ̄ risibil'. ⁊ de
us prius n̄ finitus ꝙ̄ infitus. rō q2 indrā ⁊hitudo ad ɔtradic
toria prior ē eeñalr hitudie ad ɔtraria. cū ɔtradictō sit pria
oppō. p ɔn̄s deus prius ē fitus vl' n̄ fitus. ꝙ̄ fitus vl' infinitus
quod pꝫ in figura seqn̄ti. Etiā sequit' ꝙ hō prius ē n̄ risibil' ꝙ̄
risibil'. ⁊ deus prius n̄ ifinitus ꝙ̄ ifitus. Neqꝫ ex h ꝺo tribuit'
ipfectō ꝙ̄uis. n. de⁹ sp sit infitus simplr. tn̄ ī priō signo n̄ ē ifi
nitus ⁊ sic prius est n̄ infinit⁹ qditatiue ꝙ̄ ifinitus denoiatiue
⁊ similiter homo prius est non risibilis quiditatiue quam
risibilis denoiatiue rō istoꝝ est qm̄ iste negatōes explicāt n̄ idē
titatē extreōꝝ q̄ por ē ipoꝝ distictōe. pus. n. de⁹ ⁊ ifitas sūt n̄
idē ꝙ̄ disticta. q2 oē ꝙ ē ad aliꝺ pus ē ad se p augusti. vij. de
trinitate. Ista tamē predicata negatiua ordinem seruant.

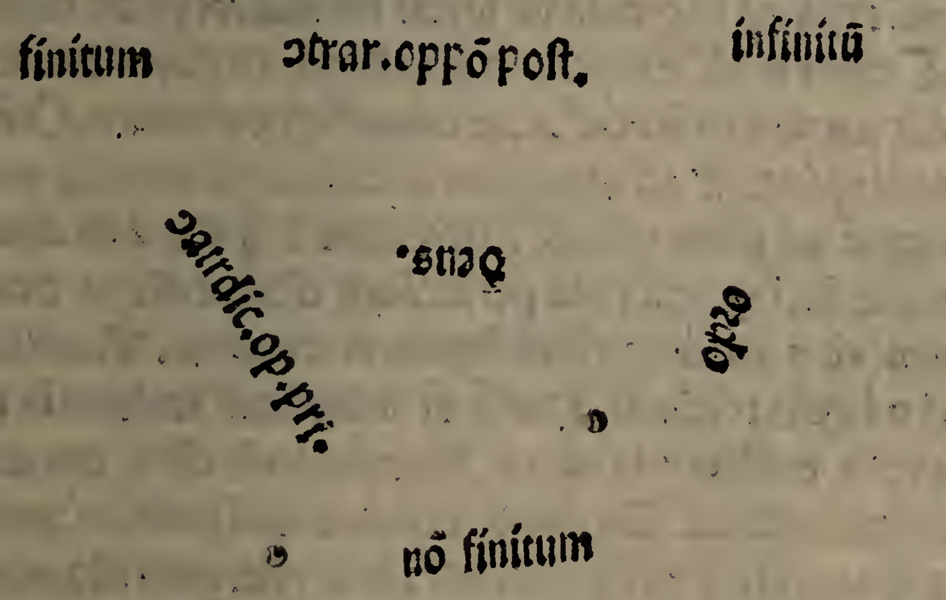

Tertiū signū ē ī q̄ ɔueiunt passiōes affirātie vt infinitas ꝺo fi
nitas creatur'. ⁊ homini risibilitas. Uoco autē passionē qcqd'
a pori de aliquo ē ɔrābile ⁊ h mō infinitas ē passio ꝺi ⁊ fini
itas creatur'. ex q̄ seqt' ꝙ n̄ oīs passio ꝺrt forālr a ꝺbō b solū
illa q̄ n̄ ē mo⁹. Ad c⁹ euidn̄tiā ē no. ꝙ mod⁹ intrisec⁹ p se al
cui ɔueniēs pōr ē ceteris passionib⁹ ⁊ sic de⁹ p⁹ ē infinitus

quā sapiēs. ⁊ hō ꝑus est finitus ꝙ risibil. rō hꝰ est qꝛ lꝫ modi
nō sint ideꝫ foꝛālr cū suis sbiectis n̄ t̄n foꝛālr distigunť ab eis
vt cetere passioēs iō priꝰ insūt. In deo t̄n oīs modi p̄cedūt
attributa. q̄ sunt q̄i passiones. qm̄ oīs modi perse sibi insūt
In creaturis vō sola finitas q̄ ꝑse eis ɔuenit est ṗoꝛ suis pas
sionibꝰ. q̄ oīs vificanť ꝑ isto signo. Alij aūt modi sunt poste
rioꝛes passionibus vt existentia ⁊ realitas. que . eis conueni
unt in quarto signo Inť passiones ē talis oꝛdo ꝙ passio supi
oꝛis ṗoꝛ est ⁊ priꝰ p̄tur ꝙ passio inferioꝛis hoī nāqꝫ ꝑus con
uenit bonitas que est passio entis ꝙ risibilitas q̄ est passio ho
minis Modoꝝ etiaꝫ est idē oꝛdo. nā cōioꝛ modꝰ est prioꝛ. s
quemadmodū in deo ⁊ creaturis n̄ est idē oꝛdo p̄toꝝ quiditati
uoꝝ vt est ostsum sic neqꝫ modoꝝ. Nā primꝰ modꝰ eētie di
ne ē exn̄a qꝛ ɔmunioꝛ oīa. n. i deo sūt exn̄a . Secūdꝰ modꝰ
infinitas q̄ minꝰ cōmunis est. qm̄ lꝫ omnia i deo sint foꝛālr
eccā vel exn̄a. nō t̄n omnia sūt foꝛālr infinita. vt pꝫ de relatō
ibꝰ. Tertius modꝰ ē hecceitas q̄ posterioꝛ est cū per infinita
tē possit a prioꝛi drāri deꝰ. n. qꝛ infinitꝰ est vnꝰ nūero. Oīs
alij modi reducunť ad istos. nam actualitas cū ab exn̄a non
distinguať ad ipam reduciť. Necessitas ēt q̄ nichil est aliud
ꝙ per se exn̄a. itaqꝫ cui exn̄a perse cōueit est necē esse vt deus
cui conuenit ꝑ accidens est cōtingens vt creatura . Realitas
simili ad exn̄aꝫ reduciť. s drn̄t qꝛ mltiplicať realitas in di
uinis exn̄a existēte vna nūero. Eternitas aūt cū sit duratio
ad ifinitatē reduciť. Sꝫ duplx ē etn̄itas q̄dā positiua ɔpetēs
deo ꝑ ꝙ coexistit p̄ncialr cuilꝫ drē tp̄is ⁊ cui ɔueit ista ɔueit
etiā infinitas. Alia est negatiā ɔpetēs quiditatibꝰ ⁊ ista nō ē
aliō ꝙ nō eē ex tp̄e q̄ditates. n. isto mō sūt etn̄e ⁊ ista etn̄itas
non reduciť ad infinitatem neqꝫ arguit infinitatem vt patet
In creaturis vō primus modꝰ est finitas. qm̄ eis conuenit
ꝑ se ⁊ ē a prioꝛi ō ipis drābilis. nā ꝑ rōeꝫ hominis ē drābl̄e
ꝙ est melioꝛ asino ꝑ ɔn̄s in equal igiť q̄ntꝰ siue finitꝰ. Secū

lius est hecceitas: indiuiduũ nãq́ eẽa ſr p̃t nã ₃ nõ includit nĩ ſi hecceitatẽ. Terti⁹ ẽ ex ña q̃ indiuiduo recte linee accidit ab ex ña. n. p̃cidit ip₃ ſingl'e ſ₃ ꝙ ẽ ens perſe poĩbl'e in p̃nto. Iſti duo vltimi modi inſunt creaturis ꝑ accñs. qꝛ ꝑ rõe₃ hoĩs nũ q̃ʒ poſſ₃ oẽrari ꝙ ſit ſingl'aris vel ex ñs. Realitas aũt ⁊ ↄtigẽ tia reducunt̃ ad ex ña₃. ſ₃ obicit̃ cõtra oꝛdinẽ ſic ꝑ quocũq́ ſi gno infinitũ ẽ infinitũ. ⁊ finitũ ẽ finitũ. ſ₃ ifinitas eſt poſterioꝛ ex ña ergo ⁊ finitas. Rñdet̃ ꝙ maioꝛ eſt ſc'm vã drñs q̃ditatiuis. De iſto tñ oꝛdine modoꝝ ñ eſt m'tu₃ curañ. Quartũ ſi gnũ eſt in q̃ rei ↄueniũt q̃ ꝑ accñs ſibi inſũt. ſic deo iuſticia ⁊ miſericoꝛdia q̃ reſpiciũt creaturã. Accidũt iſta ſibi eo mõ q̃ inferius accidit ſupioꝛi. q̃uis iſte modus ſolũ ꝓpꝛie in creatu ris repiat̃ q̃bus i h̃ ſigno cõueĩt ex ña ⁊ cõtingẽtia. ⁊ p̃ra acci dẽtalia. int̃ q̃ eſt otiã oꝛdo ſuo mõ

.Quartum pꝛeambulu₃ eſt ens capitur dupliciter pꝛimo ſm totam ſuam latitudinem vt eſt comune equiuocum enti reali ⁊ enti rõis. ⁊ h̃ mõ ẽ ſubiectũ adequatũ idẽptitatis ⁊ di ſtinctõis intell'igilitatis ⁊ volibilitatiſ. Et iſtõ dicit̃ imediate cũ ſuis paſſionibus in ens in aĩa ⁊ extra aĩa₃ vt p₃ vi. met. ex quo ſequit̃ ꝙ oĩs diſtictio ẽ in aĩa vl' p̃t aĩa₃. ſc'do capit̃ ꝑ ente extra aĩa₃ ⁊ ſic ẽ cõe vñuocũ deo ⁊ creature. ſbe ⁊ acci dẽti ⁊. iſti⁹ paſſioẽs adequate ſũt vnitas v̉itas boĩtas. Reali tas v̉o ⁊ aliquiditas ñ ſũt paſſioẽs huius entis trãſcedentis ſ₃ entis cõtracti ꝑ ex ña₃. Ex q̃ ſeq̃t̃ ꝙ q̃uis pl'es foꝛãlitates ſint pl'a entia. ñ tñ pl'es res. Ubi eſt notãdũ ꝙ foꝛãlitates diũ ſe vel incõpoſſibl'es vt hũaĩtas ⁊ aſinitas denoĩatiue bñ ſũt pl'es res. ſ₃ foꝛãlitates ñ diũſe ſic ſũt ille q̃ i vno ſingl'ari repi unt̃ ñ ſũt pl'es. ſ₃ vna res. qꝛ oẽs vnica realitate reant̃. Si di cat̃ ergo realitas eſt comunioꝛ foꝛãlitate qꝛ pl'es foꝛãlitates in vna realitate coueĩunt. Rñdet̃ ꝙ ẽ comunioꝛ coitate fũda m̃tali qꝛ vna realitas fũdat pl'es foꝛãlitates ſ₃ ñ ↄmuitate vl'i tatis. Et iſtõ ẽs reale dr̃ inmediate ⁊ adeq̃te ꝑ quãtũ ⁊ non

quantum.qd p finitũ ⁊ infinitum fieri non contingit.
Quarta di.si oẽ ens ẽ i aĩa ł extra aĩaʒ seqr ꝙ ois distictõ erit realꝭ vł rõis ꝯñs ẽ fłʒ.⁊ pbat ꝯña cũ distictõ sit passio entis p ꝯñs cũ passio ñ excedat sbm suũ ñ sũt poñda nisi duo gnã distictõnũ.Rñr negãdo ꝯñaʒ qm̃ q̃uis ois distictõ sit in aĩa vł pt aĩaʒ.ñ tñ ois distictõ ẽ ralꝭ vł rõis.distictõ.n.pt animã didr ĩqniditatiuã ⁊ ñ qditatiuã vt patebit sub q̃ vltia ꝯtinet realꝭ.Sʒ põt instari ois distictõ pt aĩaʒ ẽ in re igit ẽ realꝭ.tñt ꝯña qꝛ ois relatõ specificat ab extreis.Rñr negãdo ꝯñaʒ qꝛ sic aliquid ẽ in eẽ diuia qd ñ ẽ eeñale.sic aliq̃ distictõ ẽ in re q̃ ñ est realꝭ ꝫ foꝛalis vł eeñalꝭ.Ad pbatõeʒ omnis relatõ siue distinctõ specificat ab extreis.tenet vñʒ denoĩatiue.⁊ h mõ põt distinctõ foꝛãlꝭ dici realꝭ.sic foꝛãlitas dr res saltẽ denoĩa tiue.vł alr distintõ forãlꝭ põt dici realꝭ.realitate fũdamẽti nõ extremoꝝ extreã eiʒ sũt foꝛãlitates ⁊ ñ res ⁊ ista specificatio nunc fit potius a fundamento.
Scda di.si idẽptitas ⁊ distinctõ realꝭ sũt passiões entis realꝭ ⁊ sic de aliis ꝯsilꝭ igit nlꝭʒ ens reale repit siẽ illꝭ.per ꝯñs soꝛ. ⁊ pla.erũt idẽ realr ⁊ distincti ꝙ est fłʒ.Rñr ꝙ iste passiones sũt passiones entis realꝭ disiuncte ideo ad saluãdaʒ ꝯũtibilita teʒ cũ suo sbõ.sufficit ꝙ sbm̃ ñ inueniat absq altera pte mõ soꝛ.⁊ pla.distiguunt realr.⁊ nõ oʒ ꝙ sint idem realiter.
Quitũ pãbulũ ẽ ẽs extra aĩaʒ qd ẽ cõe deo ⁊ creaturis diui dit i qditatẽ sb q̃ foꝛalitas ⁊ eeña ꝯtinẽt.⁊ i realitate rectitu dis vł obliqtatis.⁊ iõ cũ distitõ pt aĩaʒ.sit passio eiꝰ pt aĩaʒ ipa didit in distictõeʒ qditatiuã sb q̃ sũt foꝛãlꝭ distitẽ.⁊ eeña lis.⁊ in nõ qditatiuã sub q̃ sũt ex nã rei distinctõ.⁊ realis.rõ qm̃ ad diuisionẽ subiecti diuidit ꝑpꝛia passio.Ex quibꝰ se quit ꝙ pt animã.iiij.sũt genera distinctõnʒ.scʒ ex nã rei.realꝭ foꝛãlꝭ ⁊ eeñalꝭ.⁊ qꝛ ñ ẽ ponẽda plꝛalitas sine necitate ñ sũt po nẽde distintõ se totis obiectiue ⁊ se totis subiectiue.ab illꝭ di stincte.nã cũ qlʒ ens obiectiuũ ⁊ cõe sit foꝛãle.sequit ꝙ ois

distinctō obiectiua ē forāl' ⁊ cū oē ens subiectiuū sit reale ⁊ si
ngl'e sequit' q̄ q̄lꝫ distinctō subiectiua est real'.ponit' q̄ distic
to se totis sbiectiue ē cui⁹ extreā i nll'a ↄueniūt ētitate singl'ari
vl' suppositali vt sor.⁊ pla.Distinctō se totis obiectiue ē cuius
extreā i nll'a ↄueniunt q̄ditate coi vt due dr̄e .sūt.n.p̄o diūse.⁊
ita poit' maxia distin.⁊ alias iserēs.qđ tñ vr̄ ipos.tā idiuis q̄
int' ens ⁊ eius paissōes Si.arguat' q̄ idē pōt dici de distin.
essentiali q̄ nō est poñda vt distncta a formali qꝛ sine illa re
piri ñ pōt.rn̄r q̄ ñ est simile ⁊ ratio est qꝛ int' ens obiectiu
uꝫ ⁊ forāle nll'a ē distinctio q̄m̄admodū int' eeñaꝫ ⁊ forālitatē

	Distinctio.		
Jn aia.		extra āiaꝫ.	
	q̄ditatia.		ñ q̄ditatia.
forāl'	eeñal'	ex nā rei	realis

Ens i aia dupl'x est vnū qđ h̃ꝫ se totū cāt' ab aia p actū eius
collatiuū.⁊ istud p̄p̄e dr̄ ens rōis.Ex q̄ diffinitōe sequit' p̄o
q̄ itellectō ñ ē ēs rōis qm̄ h̄m se totā ñ cāt' ab aia.h̃ pcial'r.ne
q̄ cāt' p actū collatiuū ē ergo ēs r̄ale de p̄dto q̄litatis.Scđo
sequit' q̄ ēs rōis ē rl'o rōis.tū qꝛ e⁹ p̄ncipiū imediatū ē r̄specti
uū.s.act⁹ collati⁹ q vt sic ē r̄specti⁹.p ↄn̄s ñ pōt eē p̄ncipiuꝫ
absoluti.h̃ rl'ois.tū qꝛ e⁹ etitas e bitudo rei ad re ↄpate. p h̄
n.q̄ itl'cus ↄcipit ⁊ ↄpat vnā rē sibi vl' altī fabricat duas sec
ūdas itn̄tōes q̄ sūt etiā rōis.s.itetōēꝫ sbi ⁊ p̄ti.⁊ itetōem gnis
vl' spei ⁊ alioꝝ p̄biliū.Cōpat.n.itel'cus nr̄ nāꝫ huānaꝫ ñ ad
q̄cūq̄.h̃ ad ea solū ad q̄ ē ↄpabil' h̄ ē ad ididua de qb⁹ v̄ifica
ri pōt.Ex q̄ seqt'.q̄ cū mod⁹ p̄ndi suāt' a mō eeñdi nihil pōt
de pl'b⁹ ididuis solū p̄dicari.nisi sit solūmō in pl'ib⁹ indiui
duis p ↄn̄s nā.huāna ñ vnitate miori q̄ sit vitas nūeral' ē i pl'i
b⁹ ↄmunicabilis p̄ret intellcūꝫ.p ↄsequens vniuersalis.Aliđ
est ens in aia q̄ h̄m esse ↄgnitū cāt' ab aia ⁊ hoc mō oē ēs r̄a
le terminans actuꝫ intelligendi est ens in anima.quoniam ac

cipit esse cognitū ab ea. Accipe enim esse ɔgnitū nō est nisi ter minare actū intellīdi. Ex q̊ sequit̄ prio ꝙ nō oē ens in aīa ē ens rōis. Secūdo ꝙ eē ɔgnitū nō est ɔgnitō vel actus intellīn di qm̄ illud est forālr in obiecto. ⁊ ꝑducit̄ per actū ītelligen di cognitō ūo est in itellēctu. Istud ens in aīa ⁊ ens rōis ɔuei unt qꝛ vtrūqꝫ ē r̄spctiuū. p eē. n. cogitū refert̄ obiectū ad pōm ɔgnoscēte3. Drn̄t tn̄ qꝛ ens rōis causat̄ per actū collatiuū inte llcus. eē vero ɔgnitū causat̄ in obiecto per actū rectū ideo nō est ens rōis q̄uis ſm ſe totū causet̄ ab intelctu. Orit̄ difficl̄ tas qꝛ diſio entis extra aīa3 in forālitatē ⁊ relitatē vr̄ ſbalter na qm̄ vnū mēbꝝ ſb altero ɔtiuetur. ois. n. forālitas est res ꝑ beatū augustinū prio de trinitate dicentē ꝙ oīo nulla res est nichil est. igit̄ diuiſio nō est bona. Rn̄det̄ ꝙ aliquid eē rem stat. duplr̄ vno mō forālit̄. ⁊ ſic ſola realitas est res. Aliomō denoiatiue ⁊ ſic oīs forālitas est res. ſi dicas saltē denomina tiue vnū membꝝ ɔtinet̄ ſub alio ergo dio n̄ est bona. Rn̄det ꝙ h̄ ſolū ē vꝫ in diuiſione data per drās qditatiuas. Secū da difficultas vtꝝ iste ꝑpōes ſint ɔpoſſibiles om̄s ſpēs disti ctōis p̄ter aīa3 ſūt ſpēs diſpate ⁊ opposite. ⁊ ꝙ vna īferat aliā affirātie. Rn̄r ꝙ q̄l3 distictō pōt duplr̄ ɔſiderari. vnomō i eē p̄ciſo ⁊ abstracto ⁊ ſic ſe īnferūt negatiue. qm̄ adiſperatis lo cus tn̄t negatiue. vn̄ bn̄ sequit̄ drāndo. a. distictōe3 īnt̄ boie3 ⁊ equū. hec est distinctō real̄ igit̄ n̄ forālis vl̄ ecōtra. Aliomō ſn eē ɔcreto ⁊ incluſiuo. ⁊ h̄ mō distictō realis īnt̄ equū ⁊ boi ne3 qꝛ includit forāle3 distictōe3 ſine q̄ eē n̄ poſſ3 arguit illa3 ſn eē ſemper ɔcreto. vn̄ bn̄ ſequit̄ ꝺ eiſ distingunt̄ realit̄ ergo forālit̄ rōe icluſiōis. ɔuerſo tn̄ n̄ v3. Exēplū dat̄ aſill oppō ɔtraria ⁊ ɔtradictoria ſūt diſpate ſpēs ⁊ i eē p̄ciſo ſe arguūt negatiue. S3 qꝛ cōtraria cōtradictoria includit. ſine q̄ repiri n̄ pōt. iō ɔtraria vt ſic maioꝛ ē ɔtradictoria ⁊ ferēs iillā affirā tiue vt p3 bn̄. n. ꝛequit̄ albedo q̄ iclndit negatōe3 nigredis ē ni gredū opposita ɔtrarie ergo ɔtradictoꝛie rōe illiꝰ negatōi iclle

Sed p maiori euidentia est pmo notādu; q int distictōnes pprie nō est ponēda maioritas qm̄ vij. pħcoꝝ ꝯpatō fit solū in spē spālissimā. Ex quo deducit q si nulla est maior. nulla aliā infert veꝝ ad saluādū cōe; modū loquēdi possumus in distinctōib⁹ duplicē imaginari maioritatē extēsiuā. s. ⁊ intēsiuā; . Illa distintio est maior extensiue q̄ est communior ⁊ hoc modo distinctio pt aiā; q̄ ē genus est maior. quel; suaꝝ spēꝝ ē minor. nec sic maior distictō infert minorē. pmo ꝯmittitur fallacia ꝯñtis vt hic distingunt pt aiā; ergo realit. ⁊ sic d re liquis. Cōtra h arguit sic distictō generica maior ē specifica ⁊ ista maior nūerali extēsiue loqndo ⁊ tm̄ generica arguit specificā ⁊ specifica nūeralē q; q̄cūq; distigunt gnē distigūt spē ⁊ q̄ distigūt spē ⁊ nūero ergo. Rñdet q argumētū veꝝ ꝯcludiri secūdis intētōnib⁹ i qb⁹ q̄ distingunt supiori distinctōe distigūtur etiā iferiori. S; in pris intētōnib⁹ d qb⁹ loqmur illud est falsu;. q; nō sequit ista sunt disticta aīalia igit disticti homines. Distictō vero maior intēsiue dicit illa q̄ alia; includit ⁊ h mō eēñal est maior ⁊ inferens forālē pterq; in indiuiduis eiusdē spēi vbi stat distinctio eēñal. nō tamē forāl cu; ꝯueniant in eadē rōne forāli ⁊ diffinitiua. Et real est maior distinctōne ex nā rei ⁊ inferēs illā. ⁊ quel; istaꝝ q̄tuor spēru; arguit suā genericā. Si dicat nullū dispate oppositū icludit reliquū s oñs spēs distictōnū sūt dispate igit. pōt dici q l; nullū oppositū icludat alteꝝ forālr. pōt tm̄ eēntialr ⁊ isepabiliter. s. cū vnū sine alio repiri nequit hoc p; in relatiuis.

Secūdo notādū q duplx est ordo in distictōib⁹ prius est q̄ditatiuaꝝ in q̄ ꝯtinent distinctō eēñal. ⁊ distinctō forāl q̄ꝝ pma est maior ⁊ pōt dici pti q̄ditatiua. pti; nō q; ei⁹ extreā sūt eēña cū exñā. q̄ cū realitate idē signū sibi ꝯteriat. rōe cui⁹ poss; iferr realem. Secūdus ordo est distictōnū nō q̄ditatiuaꝝ i q̄ ordie sūt posite distictō real ⁊ distictio ex nā rei sed pzima dicitur maior. Cum ergo dicitur cōmuniter maior di

stinctio minorem arguit est vnum in eodē ordine distinctionis aut i eadem spē illi⁹ ordis qd est videndū in distinc. generica speci fica ⁊ nūerali q̄ oēs sūt reales q̄x maior minorem infert. In di uersis aūt ordinib⁹ eiusmōi illatō n̄ reperit̄ p₃. nā eēnal̄ nō in fert realē neq₃ econtra. primū p₃. ponēdo hoiem ⁊ asinū in potē tia obiectiua distingui eēnal̄r qd tn̄ est dubiū. Secūdū ondi tur in diuinis persōis. In creaturis vo ponere distinctiones realē absq₃ eēnali queadmodū in diuinis. forte n̄ eēt in cōueni ens cū distinctōes sint vtrobiq₃ eiusdē rōis. mō istib⁹ qdqd ē demūstrabile d vno ⁊ de reliquo. Cōuenit tn̄ dr q in creatis distincio real̄ ⁊ eēnal̄ ↄ̄uertunt̄. q₂ q̄cūq₃ real̄r distinguunt̄ etiā eēnal̄r ⁊ econūso. real̄ distinctio n̄ infert forālē per se. neq₃ for mal̄ realem. primū est euidens in sorte ⁊ platone. neq₃ sequtur vnū nō includit̄ forāl̄r in alio igit̄ distinguunt̄ forālit q₂ per h̄ pbaret̄ distinctō formal̄ int̄ qditatē ⁊ modū qd tn̄ est f̄lm oportet igitur addere i an̄te. neq₃ ambo includūt eandem forā litatem. Secundum est notum in homine ⁊ asino ab eterno. formalis distinctio nō arguit distinctionem ex natura rei. ne que ecōtra. q₂ pria ponit̄ int̄ duas formalitates. secūda inter formalitatē ⁊ modū Rō oium istoꝝ est q₂ int̄ has distintioēs nō ponit̄ ordo eēnal̄ nisi f̄m illos duos ordines. Ex his seq tur q idemptitas ex natura rei ē reali maior. ⁊ formal̄ eēna li. qm̄ illa maior est identitas q̄ minorem ↄpatit̄ distinctōnem Tertio notan. q distictio ex natura rei est duplex q̄dam gene rica q̄. s. est gen⁹ ad omnes q̄tuor species supradictas. ⁊ ista est idem q distincrio preter animam adequate. ⁊ ordinat̄ cum q̄libet sui spē eēnaliter. ⁊ a q̄lꝫ infert̄. ⁊ hec iuestigat̄ comunit̄ f̄m vias oppōnum ⁊ maxime ↄtradictōis. nā de eodē ex nā rei nō v̄ificant̄ ↄtradictoria. igit̄ de quib⁹cūq₃ v̄ificant̄ illa di stingunt̄ ex natura rei. ⁊ ↄsimilit̄ de aliis oppōnib⁹ p₃ nā per coicabilitatē ⁊ incomunicabilitatē q̄ priuatiue oppn̄r arguit̄ distinctō ex natura rei int̄ eēe ⁊ ꝓprietatem q₂ priuatiue op

posita eidē ex nā rei ɔuenire est īpossibile. Et p idēptitatē et diuersitatē q̄ sunt ɔtraria inuestigam⁹ istā distinctōe3 inť ge nas ꝛ dꝛiam q̄m̄ idē non pōt eē rō ɔueniendi ꝛ differēdi ſm̄ idē. p relatiue opposita vt sūt mouēs ꝛ motū. deducit̄ hec distinctio inter intellectū agentē ꝛ possibilē vt euidens est.

Alia est distinctio ex nā rei specifica q̄ est spēs opposita ɔtra formalē ꝛ alias distictiones de qua. ʒ. Quarto notā dū q̄ eēntialř distinctio est simpľr maxia rōe maioris distan tie ꝛ sepabilitatis extremorum. Formalis āt dř maxia rōne ṗncipalitatis eoꝝ. distincta. n. formalř p priora ꝛ diffinien tia distingunt̄ q̄ sunt pfectiora. Realiter distincta p po steriora ꝛ quasi p accn̄s. Sꝫ ɔtra tm̄ sunt sepabilia realř di stincta quātū distincta eēntialř ergo eēntialř nō est maxima. Añs deducit̄. sicut se h3 indistinctio realis ad distinctiōe3 re alē sic insepabilitas ad sepabilitatē. igit̄ a pmutata ,pportio ne sicut indistictio realis ad insepabilitatem sic realis distin ctio ad sepabilitatē qđ erat deducendū. Tenēdo q̄ sepabili tas extremoꝝ solū repiat̄ in eēnali in eē ṗcisso ē negandū añs ad ,pbatōe3 pōt dici q̄ argumētū a pmutata ,pportōe t3 i nūe ris vt p3. vel dř q̄ eēnalř ideo est maxia q2 i ordīe q̇ditatiuaꝝ maior. q ordo dř maior ꝛ principalior ordīe nō quiditatiua rum: Arguit̄ ṡdo sic distinctō eēnalř est forālis distictio igit̄ vna nō est altera maior ɔn̄a videt̄ nō. Añs ,pbat̄ q2 ēē est forālitas sic igit̄ subiectū de ſbo ita passio de passione. rn̄r negādo añs ad ,pbatione3 dř p̄rio q̄ ēē n̄ est forālitas vt infra patebit vel alit̄ q̄ lꝫ ēē sit forālitas ꝛ inferior ea licet tm̄ eam ṗcindere a formalitate q̄lꝫ. n. inferius pōt a suo supiori ṗci di secundum id quod addit ei. ꝛ sibi comperari vt distinctū ꝛ ideo sicut ēē addit formalitati sic distinctio distinctioni. ꝛ per id dicitur maior sicut homo quamuis sit animal tamen est intensiue maius totum q2 plura includens q̄ animal.

Arguit iij. sic illa plus distinguunt que minus conueniunt p3 inter contradictoria int que est maxia oppo et nlla conuenientia. s3 extrema distinctois ex natura rei que sunt modus et quiditas minus conueniunt quam extrema aliarum distinctonum vt p3 ergo illa est maior Respondet quod hic no querimus de maiori distictione prout est maior incopossibilitas extremorum aut eorum minor conuenientia. Sed prout supius est accepta.

Sextum pabulum est distincto capit tripliciter primo vt e distinguentis accio et hoc modo e opato intellectus diuisiua. Secundo vt e distinctorum passio. si. n. intellectus aliq distinguit illa actualiter sunt distincta. et isto modo nichil est ab alio distinctum preter itellectum. Tertio capit pro mutua relatone fudametali extremorum distinctorum et sic est respectus intrinsecus trascendes disparantie dicit respectus quia per ea distincta referunt. dicit fundamentaliter quoniam actualiter que intellectus distinguit presupponit ea vt pma. dr. intrinsecus quoniam orit positis extremis. est vero trascendes nam couenit enti anteque descendat in. x. genera. Addit disparantie. quia semper ponitur inter extrea diuisarum ronum. na que sunt eiusdem rois inquantum eiusde non distinguunt hoc sunt ide. Ideptitas e respectus intrinsecus trascedens equiparatie. Et ista conueniunt in hoc quia sicut distinctio alicuius a se est distincto rois ad bonum sensum. et distincto ab alio est distincto preter aiam sic idemptitas alicuius ad se est ideptitas rois et ideptitas alicuius ad alio e ideptitas realis et preter aiam. Et si dicat ho et asinus distinguunt actualiter pt intellectum quia alt alterius negatoem actualiter includit quia in hoc signo ergo talis distincto actualis no est opatio intellectus diuisiua Respondet quod actualis distincto que est actualis negato incoplexa eorum est pt aiam quia homo fudat negatoe3 asini et ecotra actualiter in re. Sed distincto actualis mediante copula verbali facta non est pt intellectum cum sit eius opato diuisiua vt dictum est.

Orit difficultas per que actum intellectus cat eiusmodi distincto. dr quod secundum fm. pro quo est notandum. quod triplex est intellectus

operatio prima dicit simplicium apnsio et illa est noticia in
cōplexa q̄ intellect⁹ fert in obiectū absolute Et huic cōuenit
abstractio precisiua in qua non reperit veritas neq falsitas
q2 abstrahentiū nō est mēdatiū .ij. phisicorum Uoco abstractio
nē pcisiuā eā q̄ aliquid precindit ⁊ intelligit absq eo q est
extra rationē formālem eius Secūda operatio ē apnsio com
positio vel diuisio et ista est noticia ꝯplexa q̄ intellectus fert
in obiectū apnsū ipm alti ꝯpando positiue aut negatiue ⁊
huic ꝯuenit abstractio diuisiua. in q̄ ꝯsistit vitas vl' falsitas
Est aūt abstractō diuisiua illa q̄ aliquid vere diuidit ⁊ ne
gat ab alio. Et de ista opatōe intellectus loqn̄do ē vuȝ illō
tritissimū dictū .s. intelligere rem alit q sit in se, s. ꝯpositiue
aut disiue ē flo mō itelligere. Exēplū pi vt itelligendo dūȝ eē
corporeū. exeplū 2di itlndo coruū n̄ eē nigrū tn̄ itelliger rē alr
q sit ise pcisiue n̄ est falso mō iutelligere ratio qm̄ falsitas so
lū debet fe opationi intellect⁹. Ex quo sequit non oportere
addere q cōmunit addit .s. intelligere rem aliter quam sit in
se ⁊ sub modo repūguanti nature sue est falsomodo intellige
re Tertia opatio est discursus cōpositorum vel diuisoruȝ per
queȝ in nobis sciā generat. qm̄ demonstratio est sillogismus
faciens scire primo poste.

Secūda di. si idēptitas alicuius ad se est rlo rationis. cum
ois ditas sit idētitas ijitas c'lȝ ad se eēt rlo rōis ⁊ silr entitas
q est slȝ. it q2 pcedit omneȝ actū rōis ergo n̄ est rlo rōis. Nec
potest dici realis. cū q̄libet talis psupponat extrema realiter
distincta. Dicendū q distictio alicuius a se proprie non est
rois: ꝫ adhūc sensū .s. q duo ꝯceptus eiusdē rei distiuguntur
rōe. sic idētitas alicuius ad se non est ppe rois. ⁊ positiue cū
sit ante oēȝ actū rois. Sȝ pōt dici rois. negatiue per carētiā
distinctōis real' qm̄ad modū dr de ente q est absolutū negatī
ue q2 non est ad aliud. non tn̄ positiue absolutū cū sit indiffe
rens ad absolutū ⁊ relpectiuū. Uel alr ⁊ melius q talis idē

a

distīcta dicit q̄ ē verū de reali rōe actuali. nō de fūdamētali q̄ ē ydētitas alicᵘ ad se hec de p̄io articulo dicta sufficiant

Uantum ad secundum articulum est notandum p̄io q̄ quelibet distinctio potest dupliciter cōsiderari. vno mō positiue et sic requirit duo extrema positiua a quibus denominetur. vt distinctio rationis duo encia rationis formalis distinctio duas formalitates. et est ratio q̄ omnis relatio specificatur ab extremis. Alio modo negatiue pro nō ydemtitate extremoꝝ ꝛ hoc modo formal̄r distinctio repitur inter formalitatem et moduꝫ. sed ista distinctio negatiua communiter appellatur non ydemptitas et est superior ad distictioneꝫ. Secundo notanduꝫ q̄ quelibet distinctio posset inuestigari et deduci per extrema. contradictionis sumpta a p̄io principio. s. de quolibet esse vel non essentie et de nullo siml̄r ambo et h̄ infallibiliter ꝛ q̄si d̄ratiue adiecta tñ d̄termīatōe distictōis inuestigāde ꝛ suoꝝ extremoꝝ ꝯstātia. v̄bigra. distitio rationis h̄ modo vestigat̄ sic arguendo. a. est subiectū p̄pōis ꝛ. b. ñ ē subiectū. ꝛ. a. ꝛ. b. sūt entia ratiōis ergo distīgūt̄ ratōe. ꝯñā ē euidēs. qm̄ si de eodē ente rōis ñ verificant̄ ꝯtradictorio ratōis. per s̄daꝫ p̄teꝫ p̄i p̄ncipij. ergo de qbᵘcūq̄ ibi verificant̄ distinguntur ratione. Distictio ex natura rei iuestigat̄ sic. diffinitio ꝯstituit ex natura rei h̄ ē p̄t aiaꝫ diffinituꝫ p̄e ītētōal̄r capiēdo diffinitū ñ ꝯstituit se ꝛ sūt diffinitō ꝛ diffinitū duo entia ex nā rei. igit̄ distingūt̄ ex natura rei. p̄ꝫ ꝯñā p̄ eandeꝫ secūdaꝫ p̄tē p̄i p̄ncipij deducēdo suo mō. Distinctō foꝛālis sic. rōale foꝛāl̄r ꝯstituit hoīeꝫ. risibilitas nō. ꝛ ābo sunt due foꝛālitates ergo ratōale ꝛ risibile foꝛālitēr distingūt̄. Distinctō rāl̄ sic. foꝛā s̄bāl̄ rał̄r actuat materiā foꝛā accidētalis nō. vl̄ sic mā ñ se actuat real̄r ꝛ vtrūq̄ hoꝝ ē res ergo distingūt̄ realit̄. Distictō eēal̄ sic arguit̄ hō ē eēnal̄r risibil̄. asinᵘ ñ ꝛ q̄libꝫ eoꝝ ē eēntia vl̄ icludēs eēnaꝫ. ergo distīgūt eēnl̄r. Ita q̄ q̄lꝫ distic. deducit per sua ext̄ma ꝯtradictoria vt foꝛāl̄ per foꝛālia. ꝛ eēnal̄ p̄ essētialia ꝯtradictoꝛia ꝛ sic d̄ reliquis suo mō

Sz arguit ɔ̃tra sequūt duo͛ ɔ̃ueientia p hūcmodū iuestigādi pmū q̄ diffitō ꝛ diffitū distigūt forāl'r. ꝛ q̄lib3 iferi᷒ a suo su piori ɔ̃ñs ē f'l3 p vtraq̄ sui pte cū diffinitū diffitōe3 ꝛ q̄l3 ife ri᷒ suū superi᷒ formal'r icludat. cōsequētia pbat. p pma pte per illū modū inuestigandi sic arguēdo diffinitō formal'r ɔ̃sti tuit diffinitū. diffinitū se forāl'r ñ ɔ̃stituit. ꝛ vtrūq̄ est forālitas q2 vtrūq̄ est quiditas ergo distingūtur forāl'r q̄ est f'l3. ꝛ erat pbandū. p fda pte sic aīal includit in hoīe forāl'r. ꝛ hō ñ in se q̄l3 est formalitas. ergo forāl'r distiguntur q̄ est falsū. Se cūdū incōueiens est in deo sic arguēdo paṫ real'r gnāt ēē di uina nō real'r generat. ꝛ vtrūq̄ est res. ergo realit distingunt Ad primū dicit negādo ɔ̃ñā3 ad pbatōe3 ptis pe neget q̄ vtrūq̄. f. ꝛ diffinitū ꝛ diffinitō sit forālitas q2 sola diffō ē q ditas adeq̄ta ꝛ forālitas diffinitū vo nulli est forālitas. imo nullū ɔ̃cretū. etiā nullū supi᷒ est forālitas sui inferioris. cū non sit ei᷒ bditas adequata. nec q ɔ̃ñs pdicat forāl'r de deo qm̄ mod᷒ pndi sumit a mō essendi. Supi᷒ tm̄ qditatiue de inferi ori suo pt. ꝛ ista pdicatō ē supior ad forālē. cū qditas sit supi or forālitate. Cōfūdunt ɔ̃it iste pdicatōes. ꝛ ideo vna p alta capit qd tm̄ methaphi. incōuenit. Ex hijs p3 rñō ad pbatiō. fe ptis p cui᷒ argumēti euidētia ē not. q̄ q̄l3 inferi᷒ recte linee pntalis addit aliqd ad suū supi᷒ p qd ab eo distinguit forā lit. dico recte linee ppr īdidua q̄ pcise addūt modos itriseco ꝛ addit pntal' ad excludēdū sba3 q̄ q̄uis ēte sit iferior ab illo tm̄ ñ distiguit forā. cū ei solū addat modū. si. n. drā3 addēt ēti seq̄ret q̄ ēs cēt gen᷒ cū sit gnis ppū didi p drās. nec obstat si arguat sic iferi᷒ icludit supi᷒ suū forāl'r seu qditatie igit nō distiguit ab eo forāl'r. qm̄ h ñ ē iouenis f3 diusas rōes hō. n. capt᷒ entitatiue p tōli forālitate ɔ̃stituta ex aialitate ꝛ rōna litate. includit al' forālitatem seu qditatiue. h capt᷒ forāl'r h ē p pte formali ꝛ differentiali non vt patet. Ex q̄ sequit q̄ ñ q̄li b3 formalitas distiguit formaliter ab alia formalitate patet de humanitate includente formaliter aialitatē ꝛ rōnalitate3

Sed distinctio formalis est ponenda inter formalitates diuisas in impossibiles vt sunt humanitas asinitas et huiusmodi vel inter non se includentes vt sunt genus et differentia et similes Ad secundum negetur quod patris et essentia sint due res vniformiter realiter enim essentie que est sua existentia est communicabilis ideo non potest esse extremum distinctionis realis. realitas vero patris est incommunicabilis per quam est res realiter distincta a filio et sic de realitate filij et spiritus sancti est dicendum. Aliquis posset arguere pater per suam realitatem incommunicabilem distinguitur a filio realiter et econtra sed essentia diuina in patre includit realitatem illam et in filio filij realitatem igitur essentia diuina in patre distinguetur realiter a se in filio quod est inpossibile consequentia deducitur quia illa distinguntur realiter que habent distinctas realitates incommunicabiles Respondetur negando consequentiam. ad probationem illa distinguuntur. etc. est vera si habens vnam realitatem non includit reliquam. modo diuina essentia vtramque includit ideo a se non realiter distinguitur.

Distinctio rationis est distinctio cuius extrema sunt etiam rationis solo actu collatiuo originata. dicitur originata actu collatiuo. quoniam a quocunque originatur ens rationis etiam distinctio rationis que est eius passio. positis enim entibus rationis necessario ponitur distinctio rationis cum sit respectus intrinsecus adueniens Ex qua diffinitione sequitur primo quod duo contradictoria non distinguuntur ratione. quia alterum extremum est ens reale vel etiam vtrumque. secundo sequitur quod cum nulla res sit duo entia rationis. nichil a se distinguitur ratione quod est communiter dictum et satis improprie. quamuis conceptus subiecti et predicati eiusdem rei distinguantur ratione. sed non sequitur ex hoc quod idem a se distinguatur ratione. Tertio sequitur quod comunis opinio ponentium distinctionem rationis inter attributa diuina vel inter relationes per hoc quod intellectus potest indistincta distinguere videtur improbanda quia nec perfectiones

adam abstracte et indiuidualit non autem concrete et supposi talr. ro potest esse qz indiuiduu vt sic abstrahit ab extra p co seques a corruptone. Tertiu genus est cocretionu secudu qd dra adiectiue seu concrete significata cocernit spem de q ve p dicat vt rationale et huic correspondet tertiu genus abstrac tionu secudu quod dra abstracte et substatiue significata vt rationalitas pcindit ab spe. In hoc etia genere passio et mo dus adiectiue et subiectiue substantiue cotinentur. Et i isto ge nere errat qui cocedut genus et dram esse oio idem prime in tentionaliter. ratio est qm si dra substatiue capta pot abstra hi ab spe quam formalr cstituit igit a gne qd e extra roez eius vt p3 iiij. metha. s nichil pot abstrahi a se igit iiij. gen9 est se cundu qd accns adiectiue captu concernit subiectu vt album vel quantu et hinc corrndet quartu genus abstractonu fm qd accns substatie sigsificatu abstrahit a subiecto. vt albedo aut qntitas q vt sic abstrahit ab iherentia actualis q e actual vio ad sbiectu et n solum abstrahit pcisiue s etia diuisiue qz sepat ab ea qd p3 in sacramento altaris. Aptitudinalis inherentia est aptitudinal vnio ad subiectu et ab ista albedo no abstra hit diuisiue et sepatiue qz est eius passio s pcisiue posset ab strahi ab ea in vl ima abstractioe. tamen cu3 dicitur albedo non precidit ab illa aptitudinali inherentia quod pbatur sic quod non precindit a posteriori neque a priori. s albedo no precindit ab hac et ab illa albedine imo eas concernit et de eis verificatur. igitur non precindit a differentijs indiuidnali bus. s iste sut posteriores inherentia aptitudinali. quia passio prius inest subiecto quam differentie diuisiue illius igitur. Quintum est secundum quod respectiuum concretu vt pater concernit respectum et fundamentum et huic conrespondet. Quintum genus abstractionum secundum quod accidens respectiuum subiectiue captum abstrahit a fundamento.

vt paternitas. Sextū genus additur secūdum quod qlibet concretū comune concernit ꝛ significat naturā in suo indiui duo vago i diuiduatā vel in suo ꝓprio individuo adecate. Cuilꝫ.n.quo correspōdet ꝓpriū qd vel qs.ↄcernit.n. h'i concre tum naturam cum respcū ad indiuiduū vel suppositū inquo ē rōne cui' de illo vrificatur vt dicēdo sor.est hō sor.est ens. Cui generi respondet sextuꝫ ge' abstractionū scd̄m quod qlꝫ natura cōis abstrahitur ab indiduo suo concreto ꝛ ab illo res pectu vt huānitas.ratione cui' abstractiōis falsificatur de il lo vt dicendo sor.ē huānitas aut entitas.

Secundo est sciēdum ꝙ oīa ↄcretionum genera pñt ad duo reduci qꝛ lꝫ.n.concretum vel est ↄcretum ↄcretione subiecti aūt concretōe suppositi vel singularis. Concretio ad subiectum ē qñ aliquid denominat id ꝙ est extra sui ēēꝫ ꝛ naturam vt al buꝫ.qd subiectuꝫ denoiat extraneū. Concretio ad supposituꝫ ē qñ aliqd denoiat suppositū vel singulare ꝓprie nature.vt albedo q̄ denominat hāc albediēꝫ ꝛ huānitas hāc huānitatē ꝛ sic de singulis. Siliꝫ est duplex abstractio correspondēs.s. abstractio a subiecto vt cuꝫ albedo abstrahit̄ ab hoīe ꝛ ab stractio a singulari ꝛ a suppositō vt cū albedo abstrahit ab hac albedine ꝛ dicitur albedineitas. ꝛ humanitas ab hac humanitate ꝛ dicitur humaneitas.

Ex quibus sequitur ꝙ idem potest ē concretū ꝛ abstractum in diuersis generibus vt albedo que est abstracta abstractio ne subiecti est tamen concreta ↄcretione singulari.denominan do.s.hanc ꝛ illam albedinem. Drñt tamen iste abstractiones quoniā prima dicitur ñ vltimata.secūda vltimata. Ultimā abstractio dicitur illa q̄ aliqd abstrahitur ab omni eo qd in eius qditate non includitur.ꝛ ista exprimitur ꝑ hec nomina albedineitas ratio formalis albedinis.humaneitas.ratio fo rālis.hominis ꝛ similiter de alijs.dicitur vltimata abstractā qñ vlterior est impossibilis ꝛ iplicās ↄtradictionē eēt.n.a se.

Non vltimata abstractio est q̄ aliqd abstrahit nō ab omni s ab aliquo q in eꝰ qditate ñ includitur vt humaītas albedo qlibet eni istoꝝ cōcernit sua singularia de quibꝰ verificatur vt dicendo hec albedo est albedo.hec humanitas est huma nitas Vltimate abstractuꝫ ꝛ ñ vltiate differunt. qm̄ pmum tā idiuinis q̄ increatis d se solo pdicatur.vt ratio formal hois est rō formal hominis.rō formal bonitatis est rō formal bonitatis ꝛ queadmodū hec ē falsa ratio formal hominis est ratio for mal animal.similit ista ratio formalis bonitatis ē ratio for mal deitatis.sm taꝫ in deo q̄ in nobis potest de alio a se ve rificari.vt dicendo hec humanitas ē humanitas ꝛ indiuinis patnitas ē deitas.ratione tñ infinitatis deitatis a q̄ vt sic nō ē factaabstractio.similimodo est de alijs dicēdum.

Tertio ē sciēduꝫ q licꝫ qlibꝫ ɔcretū ideo dicat ɔcretū qꝛ ɔcer nēs seu inportans duo.vnū tñ significat q.s.ponit inrecto.et reliquū ɔsignificat vl cōnotat.illud.s.q poitur in obliq.vt hō sigt humanitatē.ɔnotādo suū indiuiduū in quo ē.est eniꝫ hō humaītas in suo iudiuiduo.deus etiā h mō significat deitatē cōnotādo suppositū suū.deus eni est deitas in supposito di uino ratione.cuiꝰ cōnotationis hec ē vā deus generat.ista ve ro falsa deitas vl essētia diuina generat.Similiter est dicen dum de quocunqꝫ alio concreto concernente suppositū.Con cretum concernens subiectum vt album qñqꝫ significat albe dinem ꝛ consignificat subiectuꝫ.ꝛ h modo album ē albedo in subiecto. ꝛ tunc ista conceditur albuꝫ est q̄litas.qñqꝫ econ tra.s.significat subiectum ꝛ consignificat albedinē vt cuꝫ dr album currit.vel homo est albus.est enim sensꝰ q hñs albe dinem currit vel q homo ē subiectum albedinis.

Quarto sciendum q indiuinis possunt fieri. quinqꝫ abstrac tionū genera.oia. s. supdicta pt quartū pōt.n.pmo abstra hi ens ab h ēte qd ē deꝰ.ſo h deꝰa patre.tertio ēē a q̄libꝫ at tributo.v.patnitas a patre.vi.pōt abstrahi deitas ab h deo

Quinto sciēdum q̄ in p̄nto sbe iiij. gnā sunt inuēta h̄ est oīa p̄ter quartū ⁊ quintū primo pōt abstrahi homo ab h̄ hoīe. secūdo h̄ hō a supposito. tertio rationalitas ab hoīe. Sexto humanitas ab hoīe. In p̄ntis accn̄tium absolutoꝝ fiūt quatuor gnā. s. oīa p̄t secūdum ⁊ qntū ibi. n. neq̄ suppositū. neq̄ respectus repitur In p̄ntis respectis fiūt. quiq̄ q2 oia p̄t h̄m rō quare a p̄lib⁹ abstrahat accn̄s respectm̄ ē qm̄ p̄la ɔcerit modo q̄nto aliqd p̄la ɔcernit tanto a p̄lib⁹ potest abstrahi. p̄rio abstrahit relatō ab hac relatione. Tetio abstrahit drā p̄rnitatis ab ea. Quarto p̄rnitas a sbo qd̄ ē p̄r. Quīto a fūdamn̄to. s. a pō actiua. Sexto p̄rnitas ab hac paternitate con similiter de reliquis est dicendum.

Sed circa p̄dcā duo occurrūt dubia p̄mū ē. An diuersitas modoꝝ sigificandi concrete ⁊ abstracte inferat distinctionē ex pte rei significate sc3 int̄ ɔcretū ⁊ abstractū. Ad qd̄ breuit̄ dr̄ q̄ sic. qm̄ de ip̄is v̄ificāt ɔtradictoria p̄ta ex nā rei q2 deus gnāt ex nā rei. ⁊ deitas vel ēē dīna n̄ gnēt igit̄ de⁹ ⁊ deitas distigunt̄ ex natura rei p̄bat̄ ɔn̄a p̄ h̄am ptē p̄mi p̄ncipij vt supra deductū ē. Sil̄r hō ḡnat. hō currit ⁊ hūaitas n̄ igit̄ Nec pōt dici q̄ ista extreā ɔtradictōis possint applicari ad noīa. qm̄ tūc istd̄ nomē de⁹ vl̄ hō generaret. q̄ ē fl̄m. Si aūt q̄rat̄ vtꝝ ɔcretū ⁊ abstractū distinguant̄ forāl̄r. R̄n̄r q̄ nō h̄ vr̄ q̄ sic qm̄ oē icludēs aliq̄ forālitatē distinctā ab aliquo forāl̄r. p̄ illā ab illo distinguit̄ forāl̄r sed ɔcretū est huiusmoi respectu abstracti cū includat respectū ad idiuiduū igit̄. Ad istud dr̄ q̄ ɔcretū forāl̄r nō est nisi suū abstractū qd̄ ē illius formale sigificatū hō. n. formal̄r ē hūanitas h̄ ē p̄ forāli signi ficato. Ad p̄batiōē dr̄ q̄ si ex abstracto ⁊ illo respectu fieret p̄ se vnū vel vt ex gnē ⁊ drā fit vnū diffinitū. eēt difficile respondere. mō dico q̄ hō n̄ ē nisi hūanitas exn̄s i suo supposito ex q̄ p3 ɔcretū nō includere illū respectū plus q̄ abstractū.

Secūdū dubiū ē vtꝝ hec sit v̄a hūanitas ē aīalitas qm̄ad

Ad pmū ɔcedit̄ gen⁹ ꝛ drā₃ distingui forālr ad ꝓbatōe₃ ne get maior ꝙñis .n. distincte formalitates ꝙꝝ vna ñ est p aliā cō trabibilr ñ ɔstiguāt vnā formalitatē vt pt patere tā indis ꝙꝫ i cre atis tñ qñ vna ē ɔtractiua. reliq ɔtrabibilr vt in gnē ꝛ drā. non incōueit flitas illi⁹ maioris ōndit in filī. nā eodē mō ꝓbare tur mā₃ ꝛ forā₃ nō distigui realr cū ɔstituāt vnā rē. q ē ɔpositū. Sȝ arguit ɔtra ad idē sic. si ñ eē idē forālr est cā nō ɔstitui di eāde₃ formalitatē viuersalit. Igit̄ eē idē formaliter ē cā ɔstitui di eāde₃ formalitate₃. p ɔñs g⁹ ꝛ drā sūt idē forālr. ɔña ꝓbat̄ qm̄ sic negatō ē cā negatōis affirātiō affirātionis pō posteri. Rñr negando ɔña₃ ad pbm dr̄ ꝙ illa ꝓpō ē vra in terminis ɔuertibilib⁹ vt si nō eē hoie₃ ē cā ñ eēndi risibl'e. igit̄ eē hoie₃ ē cā eēndi risibl'e. in proposito eē idem forālr. ꝛ eādē ɔstitue formalitatē nō ɔūtunt̄. Ad b₃ neget̄ mior. ad probātōe₃ dr̄ ꝙ attributa sūt sume idē identice rōe infinitatis fūdam̄ talis eēñe q est vna nūero cū qua suma idētitate idētica. stat distictō forāl' vl' alr ꝙ dupl'x ē idētitas suma vna idetica alia forāl' ꝛ ql₃ excludit distictōe₃ sibi oppositam. Si q̄rat̄ q illaꝝ est maior. dr̄ ꝙ idētica. in diuis ē maior ꝛ pfectior. ꝙ forālis in creatūris. ꝓ forālis est maior qꝛ intimior. ꝛ intimius se inclu dūt extrema. Nam q̄cūqꝫ p̄dicant̄ formalr sūt magis idē ꝙ ē plib⁹ modis idē qm̄ sūt idē ēēlr ꝛ idē forālr. q vō sūt idē idē tice. sūt pcise idē ēēlr vt ē videre in attributis diuis. Et inue stigat̄ hec distinctō difinitōe diliōe. ꝛ via reduplicatōnis ꝙꝫ dicit franciscus esse peregrinā satis. ꝓ necessariam. qm̄ redu plicatio cadit super rōe₃ formalē vt p₃.

Distinctio realis est illa cuius extrema sunt res quaru₃ nulla de reliqua vere predicetur vltimate abstracta. nec includit reliquam. Ex quo sequitur distinctio realis int̄ p̄dicamenta. Et probabiliter inter subiectum et propriā pas sionem patet ex diffinitione tum etiam ratione fundata sup auctoritatem augustini primo de trinitate dicentis nichil est

ꝙ se ipm gignat. p h vestigãs distĩctõez realẽ int prẽz ꝛ filiuz
h sbm pducit suã pprias passiões ergo ab ea distiguit realr
minor pbat' qr si sbm ñ pducit eã igit' est i pura potentia pa
ssiua ad ipaz. h oẽ ꝙ est in pura potẽtia passiua ẽ in põ ↄtra
dictõis. viiij. metha. igit' sbm eẽt ad pprias passiõez in põ cõ
tradictõis. p ↄñs sibi ↄtigent ineẽt ꝙ est falsũ idẽtitas ꝛal' vel
idẽtica ẽ illa c9 extreã de se vificãt i abstracto. vt hũaĩtas est
huaĩtas vitas est entitas deitas est boitas. vbi not. po ꝙ oĩs
pdicatõ vera in recto vel ẽ abstracti de abstracto ꝛ sic est idẽ
tica. vt albedo est albedo. vel ↄcreti de ↄctreõ ꝛ sic ẽ denoia
tiua. vt hõ ẽ al' hõ ẽ ens. Et dr denoiatia qm̃ fit per noia de
noiatiua ꝙl3. ii. nomẽ ↄcretũ est denoiatiuũ cũ sit nomẽ de no
mine sũptum. s. a noie abstracto. Secũdo not. ꝙ pditatio de
noiatiua a pori ↄpatit' pdicatõez forãlem imo est ipa vt hec
hõ est ens ꝛ ista repit' in deo. Sed pdicatõ denoiatiua sũpta
a p9teriori ẽ pdicatõ accñtalis vt ista hõ est alb9. Tertio not.
ꝙ idẽtitas idemtica dupl'x est q vna excludit oẽz distictõnez
inter sbm ꝛ ptũ. qlis est ptio eiusdez de se in abstracto. ꝛ tal'
reperit' tã trascendẽtib9 ꝙ in dõ ꝛ creaturis. ꝛ ista est maxie
idẽtitas. Alia est idẽtitas idẽtica q ↄpatit' ꝛ adittit secũ disti
ctõez ex natura rei vl' formalẽ ꝛ ad istam due ↄditões reqrun
tur. pria ꝙ sbm ꝛ ptum. sint idẽ eẽñaliter. Secũda ꝙ vtrũqꝫ
extremoꝝ vel alteꝝ tantũ sit infinitũ formal'r vel permissiu e
ꝛ has ↄditões colligũt aliqui doctes illimitatõ eẽñalis intimita
tis est causa pdicatõis. idẽtice h modo sdo. Et talis solũ rep
itur in diuinis q sũt formaliter ifinita vt deitas est boitas vel
in transendẽtib9 vt vitas est entitas. Quarto not. ꝙ pcio cõ
creti de ↄcreto q dicit' denoĩatiua etiam est tripl'x. pma est
formalis vel primi modi vt hõ est animal. Secũda eẽñal' ꝛ
sdi modi vt hõ ẽ risibilis. tertia aceñalis vt hõ est alb9 ꝛ ista
dr denoĩatiua a p9teriori ꝛ distiguit' ↄtra forãlẽ ptõez vt pz.
Contra diffinitõem arguitur sic illa data sequitur ꝙ spiratõ

actiua ꝛ paternitas in diuinis distiguerentur realr ꝙ ē falsū
ꝓbatur ꝯña q₂ cū nulla sit infinita nulla idētice de reliq̄ p̄di
cabitur vere.nec eā includit ergo.Secūdo arg.si subiectuꝫ
distinguitur realiter a passione deꝰ ip̄m a passiōe separe po
sset.ꝯñs est falsuꝫ ꝛ ꝯtra viam scoti.itē tunc deꝰ faceret se nul
li potentē.nam destructa celi mobilitate destruitur monētis
motiuitas q₂ relatiua posita se ponūt ꝛ perempta se perimūt
ꝯña p̄ncipalis ꝓbatur per illam maximā.q̊rumcūq₃ realiter
distinctoꝝ deꝰ p̄t p̄us seperare a pꝰteriori cū ab eo nō depē
deat.Ad p̄mū dicitur negādo ꝯñaꝫ ad distinctioneꝫ.n.realē
requiritur p̄o ꝙ vtrūq₃ si res qđ non est in ꝓposito.vel poss
dici ꝙ illaꝝ relatōnum est distinctio realis realitate fund mē
ti non tñ extremoꝝ neq₃ istud est inconueiens intuenti. Ad se
cundum negetur ꝯña ad ꝓbationē dicitur ꝙ illa maxima est
dubia.illa.n.data non uideo quare extrema relationis de
us non possit facere sine relatione qđ tamen est in doctrina
scoti incōueniens.quicq̄d alij arguāt.similiter deus nō possit
facere albedinem in subiecto quin sequatur albuꝫ.ꝙ est effec
tus forālis realiter distinctus ab inherente albedine q̄ est sua
cā forālis.intellr ergo illa maxīa ꝓbabiliter ista tenendo.qñ
prius ꝛ posterius diuersis ꝓductōibus ꝓducūtur. ꝛ diuersꝫ
extreis exñt.qđ non est in ꝓposito.vel aliter ꝙ tenendo disti
ctionem realem ꝛ essentialem in creaturis ꝯuerti illa est vā ꝓ
positio.qđ tamen nō est euidens cū ipaꝝ extrema sint distin
cta tum q₂ sicut in diuinis reperitur real absq₃ eeñali. sic vr
posse esse in creaturis cū extreā haꝝ distinctionum sint hic ꝛ
illic eiusdem rationis ꝛ per ꝯsequens distinctiones. ꝛ qđ vni
non repungnat neq₃ alteri in talibus.Si autem intelligitur il
la propositio quorumcūq₃ distinctoꝝ realiter h̄ est essentiali
ter p̄ot deꝰ seperarꝫ ꝛ reliq̄.tūc ꝯcedatur.forte distīctō ēēl ad
realē ñ addit nisi sep̄abilitatē extꝛmoꝝ.inuestigatꝫ istadistictō

via origis mõ inuestat augu. pmo de trītate dīnar psona rū distinctõnem realez pe hoc q nihil est quod se ipm gignat oportet nat igitur gignēs & genitū distingui realiter. Secūdo via generatõis vt inter mãz & formã. Tertio via corruptõnis qz qñcunqz vnum corrūpitur vel põt corrūpi absqz alio illa distinguunt realit. Quarta est via separationis. q̄ potissima est ad eēnalem distictionem vestigendaz potius q̄ realem.

Istictio ēēlis est illa cui9 extreā sūt due eēne aut due quiditates cū suis exñtijs aut illas includentia. extreā dico seperata vl' sepabilia ɔuersiz & nata seperatim ɔseruari Ex quibus sequit pmo q in diuinis eiusmodi distinctio nõ reperit ad intra. Secūdo q q̄uis animal possit existere sine homine. qz põt existere in asino. nõ ppterea distinguunt ēēlr qz nõ pñt ɔuersiz existere sine se & sic de quolz superiori dicē dū est. Et hac distinctõe distinguunt materia & forã. subiectū & accñs. Idētitas eēnalis ē extremor q̄ per nullaz põm possunt separi. qualis est subiecti & passiois. & idemptitas personar in diuinis

Contra ista arguit q subiectū & passio distiguant ēēliter sic pductio subiecto vel põt deus cessare a pductõe passionis aut non. si sic igit distinguunt eēnaliter. si non igit nccitatur ad pductionem passionis q est falsum cū deus mere libere & ɔtingenter ad extrēa operetur. Secūdo sic ad ide quicqd potest deus facere p pmo signo potest etia p quocunqz. cum sit eque potens. s deus põt facere subiectū absqz passione p primo signo vt pz igitur p quocunqz. & sequit q in iiij. in q̄ rei ɔuenit exña. poterit ergo subiectuz existere sine passione. per ɔñs distigunt eēnaliter. Ad primū dr q pducto subiecto deus nccitatur ad pductõez passiois. ex quo eadēz pductio ne pducūtur vt dicit coiter. ad pbatõez dicat q lz de9 absolute ñ nccitetur. ex q̄ mere ɔtingent opatur. p õt tñ nccitari fm quid. qm̄ pducto priori. s. subiecto n ccitate ɔñe & ñ ɔñtis ne

cessitatur ad passiones pductionem. Sed instatur otra hoc omne agens necessario aliquem effectū pducens eadem necessi tate producit qd̄libet necessario requisitū ad productionem illius effectus Sed deus necessario producit passionem pro ducto subiecto per te. quod est necessarium ad producendam passionem. igit̄ eadem necessitate producit subiectum q̄ pro ducit passionem quod est impossibile Respōdetur q̄ maior est simplr̄ falsa. ignis enim necessario producit ignem instupa a proximata ⁊ deducto impedimento. non tamē necessario producit aproximationem q̄ est necessario requisita. Ad secū dum neganda est maior. ad probationem est eque potens p̄ quocunq̄ signo. dicitur q̄ est verum per respectum ad predi cata cuiuslibet signi determinata. eq̄ eni potest p̄dicata p̄mi signi. ⁊ p̄dicata secundi ⁊ alio⁊ igitur q̄ potest in primo face re potest in quolibet ꝯsequentia est declinanda vt patet. In uestigatio huius distinctionis fit comuniter per viam genera tionis ⁊ corruptionis. nam quādocunq̄ aliquid generatur āt corrumpitur. altero non genito aut corrupto illa essentialiter distinguuntur Ista tn̄ via generationis non est sufficiens via ad hāc distinctionem inuestigandā qm̄ in deo reperitur gene ratō vnius suppositi ⁊ alterius nō. inter q̄ nō ponitur eiusmo di distinctio. Secunda via est via seperationis aut sepera bilitatis ⁊ ista est propria huius distinctionis inuestigatiua Tertia est dependentie via q̄ infra eādem essentiam esse nō potest. Quarta est via generum ⁊t spetie⁊. sed ista sub secun da continetur vt patet.

Quātum ad tertium articulū p̄ abstractionum noticia est sciendum primo q̄ ꝯcretionum genera sunt sex qui bus totidem abstractionum genera correspodent. Primum gen⁹ concretionū est fm qd̄ q̄libet inferius cōcernit superius Et huic correspondet primum genus abstractionum. fm qd̄ q̄libet superius abstrahit̄ ab inferiori. Et ppt̄ ignorantiam

huius abstractōis errarūt phi. qm̄ nesciētes abstrahere pdu ctōem a trāsmutatōne tamq̄ ab inferiori. dixerunt q̄ creatio erat ipossibil'. q2 nihil erat trāsmutabile. Errauit etiā arrius qui nesciēs abstraher̄ pductionē a factōne velut ab inferiori videns verbū diuinū esse pductū dixit illud eē factū. vbi etiā ɔmisit ɔñs. In aduertētia etiā hui⁹ abstractōis aliqui dicūt attributa diuina pter intellectū nō distingui hac rōne ducti. Sūma simplicitas excludit oēs distictōes. s attributa diuina sūt sume simplicia. igit̄ maiorem pbāt q2 distictio pl'alitatē psupponit que sine ɔpōne intelligi non pōt. hoc tamē est falsū cū maiori. Pro quo notādū q̄ quatuor sūt rōes a se inuicē abstrahētes. quaꝝ infima est resolō a q̄ abstrahit ɔpō. et ab ista abstrahit vnio. Aqua vt supma abstrahit distinctō patet ista nā in celo est ɔpō vbi nō est resolutio. In. cristo. vnio naturum sine ɔpōe. et int̄ me et angelū est distinctō vbi nō est unio Arguere igit̄ sic attributa diuina sūt distincta igit̄ cōposita est comittere fallatiā ɔñtis. ppt̄ huius abstractōis in aduertētiā. Hoc etiā modo abstrahit receptiuū a fundamento et fundūmētū a subiecto. corp⁹. n. ē aīe receptiuū. s nō fundamentū et essentia diuina est fūdamētum attributoꝝ. nō tamē subiectū. cuius rō est qm̄ subiectū cāt id cui⁹ est subiectū fundamentū vero nō.

Secundū genus concretionū est scdm̄ quod suppositū concernit indiuiduū sor. eis supposital'r ɔcerit hūc hoiem singl'em cū subsistētia. cui generi corrn̄s secūdū genus abstractionū. secūdū quod indiuiduū abstrahit a supposito. In quo genere errauit sabellius. qm̄ nesciēs abstraher̄ indiuiduū a supposito vel psona vidēs vnum indiuiduū substātiale in diuinis tm̄ dixit vnā eē psonā tm̄. Exqb⁹ appet q̄ singl'e de pto substātie supposital'r est huius secūdi generis ɔcretū concernēs subsistentiam sumptū vō indiuidual'r est huius generis abstractū ex quo aliq asserūt hanc esse vam adam est homo sumendo

diuise nec aliq̄ ētia falsa distigūt rōe. nec distigui pūt sic. q̄ sic ꝓbat᷑ cuicūq; repugnat sbm̄. repugnat ꝓpa passio. s tā diuis ꝑfectōnib⁹ q̄ quibusl3 ētib⁹ realib⁹ repugt ēē entia rōis vt p3. ergo distigui rōe. ɔña ꝓbat᷑ cū distictō rōis sit passio ētis rōnis. Aliqs ad miorē rn̄de1z. q̄ q̄uis diuis ꝑfectōib⁹ ⁊ cuil3 ēti reali repugnet in se eē ens rōis ⁊ p ɔn̄s distigui rōe in se. n̄ tn̄ vt sunt obiue in nobis l' intellu nr̄o. q2 vt sic sūt ētia rōis. Cōtra h arg. sic dinis ꝑfectōib⁹ in se repugt distigui rōe. igit᷑ vt sūt obiectie in nb. ɔña ē euidēs. qm̄ ille ꝑfctōes sūt ei⁹dē rōis forālis in se ⁊ in nb. qd sic ꝓbat᷑ q̄cūq; sūt vnū nuō. sūt vnu3 ipē ⁊ in rōe forāli. s eedē nuō ꝑfectōes diuine q̄ sūt in re ⁊ in se. sūt cognite nobis. qm̄ si nō. seqt᷑ q̄ n̄ ɔgnoscim⁹ ipas igit᷑ sūt eedē in rōe forāli. vl' e⁹dē rōis forālis in se ⁊ in eē ɔgnito nobis ⁊ obiectio. Si dicat᷑ argu. ɔcludere v̄um. tn̄ q2 in esse ɔgnito hn̄t aliū modū essendi q̄ in se iō vt sic distigunt᷑ rōne. Cōtra illud eē ɔgitū ⁊ ille mod⁹ eēndi n̄ ē ens rōis. igit᷑ p3 illud nō pn̄t distingui rōe. añs ꝓbat᷑. tū q2 illd eē ɔgnitū n̄ ē aliud q̄ actum intellīndi terminat᷑. tū q2 illud eē est in obo. ens rōis i itellectu igit᷑ n̄ ē ens rōis. Idētitas rōis ē idētitas entis rōis i se ɔcepti absolute d q̄ ɔtradictoiā rōis v̄ificari n̄ pn̄t. qm̄ tal' idētitas. est carentia ois distictois rois. S3 arg. q̄ rl'is distictio n̄ sit poñda qm̄ si sic eēt int̄ entia rois ɔn̄s est sm̄. ergo añs ɔña est euidens. s l'litas ɔn̄tis ꝓbat᷑ q2 int̄ illa q̄ sūt eiusdem rois nō pōt eē rl'o dispantie s oia ētia rois sūt hui⁹modi qm̄ oia viuocant᷑ in ēte ratois ergo. maior ondit᷑ nā p h drn̄t rl'o eqpantie ⁊ dispantie. q2 rl'o eqpantie est int̄ extrā ei⁹dē rois s distictio ē relatō dispantie p3 p eius diffinitoē3 igit᷑ nō ē poñda int̄ ētia rois. Scdo sic rl'is distictō ē ficta cū n bil corresp̄ōdeat in re ergo. Ad p̄mū dr̄ q̄ int̄ extrema eiusde3 rois vt sic n̄ ē poñda distictō s idētitas s int̄ illa n̄ vt eiusdē rois hn̄. exēplū p3 in soz. ⁊ pla. q n̄ distigūt᷑ i huānitate. s in drā ypostatica mō duo entia rois rōe suaꝝ drāꝝ n̄ sūt eiusdē rois. ꝑ ns vt sic distingunt᷑ rōe. Ad s̄m dr̄ q̄ distictio rois sil'e3 hēt

in re. lō sibi aliqd corrñdet nō in re cui tribuit. s i re a q̄ fuit. Id circo ñ ē ficta velut chimera cui nihil sile corespond;. Est igit a re distinctio rationis hoc modo. q2 ex hoc q intellect9 ɔcipit distinctionem esse in re ponit alibi distinctionem eo ordine quo eam percipit esse in re.

Distictō ex nā rei specifica ē illa cui9 extreā sūt qditas ꝛ mod9 itrisec9 vl duo moi. Cui9 moi ē distictio albedis ꝛ intētōis. vl finitatis ꝛ ifinitatis. huānitatis ꝛ drē idiual ꝛ similaꝫ. Et ista dr ex natura ri qñ alteꝝ extmū ē qditas. q̄ nō est res. s aliqd rei. pōt ēt applicari modal ppt alteꝝ extmū aut vtrumq3. eē modū. ꝛ dr specifica vt p istā ñ intllat illa distictio ex natura rei generica ꝛ oib9 cois. de q̄ cois ē pmo q̄ nihil est aliud q̄ distinctō pt aiā3. Qd aūt ista sit ponenda p3 q2 ei9 extma nulla alia distinctōe distiugunt specifica vt euidens est. Idemtitas ex natura rei est idemtitas entis preter aiā3 absolute ɔcepti d q̄ ñ pñt ɔtradictoria ex natura rei verificari. qlis ēst idētitas hoīs ad se pcedēs omne3 actū rationis. Contra ista arg. sic supi9 ꝛ inferi9 distinguunt pt animā non ɔēnalr. nec realr. nec formalit. igit ex natura rei. pbat ɔña qm̄ qdqd cadit sb gnē cadit sb aliq ei9 spē. s nullū illoꝝ est mod9 igit diffinitō in sufficiēs. Scdo ad idē diffinitō ꝛ diffinitū nulla alia distiuctōe distigunt q̄ ista quoꝝ neutꝝ est modus igit. Ad pmu dr q inferi9 addēs suo supiori drām foralem distinguit per illā ab eo foralit vt supra dcm̄ est. inferius vo qd solū addit modū itrisecū supiori distiguit ab eo ex natura rei ꝛ cū dr n ln ipoꝝ ē mod9. dico q alteꝝ est includens modū q sufficit. vel dr q tale iferi9 p forāli significato ñ est nisi modus. sor. n. vt sic est solū sorteitas q̄ ē mod9 Secūdo ē h sciēdū q sic nō q ib3 inferi9 respcū supioris est res. s solu3 singulare. sic q l3 supius respcū singularis soli9 est rei q2 ps qditatia rei. vel iclusū in re. Tertio ē sciēdū q iiij. significata pñt in crea uris ꝛ etiā in diuis ɔsiderari. In quoꝝ

po est natura. In 2do natura hec ꝛ realis. In tertio natura sup positabilis. In q̄rto ē suppositū. Ex q̄b⁹ sequit̄ p̄o euidenter individuū est distinctū a supposito q2 ip̄m p̄cedit ꝛ ē ab illo sepabile. nā s̄m damascenū v̄bū diuinum assumpsit naturā in athomo. h̄ est individuā. nō tñ suppositā. alias duo supposita fuissent in eodē qđ est impossibile. tū etiā rōne cōitatis. qm̄ singulat̄ circuit oē gen⁹. suppositū autē solū est in genere substātie. Secūdo sequit̄ q̄ res in recto p̄p̄e dr̄ de singulari includente realitatē denoīatiē tñ ꝛ extrīsice pōt dici đ quolibȝ supiori. h̄ p̄p̄us dr̄ de eo in obliquo. s. q̄ sit rei. Ad secūdū dicit̄ q̄ diffinitū lȝ nō sit mod⁹. hēt tñ rōēȝ modi qm̄ sic mod⁹ non exit rōēȝ forālē eius cui⁹ est. sic nec diffinitū exit rōēȝ ei⁹ Modus inuestigādi hanc distīctōēȝ est euidens quoniam p̄ modos intrinsecos vel per quiditatem ꝛ modum.

Distinctio forālis ē illa cuius extrema sūt due forālitates vel eas includētia. quoꝝ nullū reliquum quiditatiē includit nec in p̄io modo dicēdi p̄se. Et istomodo ens ꝛ sue passiōēs distigunt̄. silr̄ oīa p̄nta. ēē diuina ꝛ relatōēs diuine. ꝛ attributa tā int̄ se q̄ ab eēn̄a. vt boītas sapia. intellect⁹ volūtas ꝛ reliqua. Idētitas forālis aliquoꝝ est qn̄ vnū aliđ includit q̄ditatiē. vel ābo' eādem includūt forālitatem. vt duo indiuidua eiusdē spēi. Ex quo sequit̄ cum includens forālr̄ aliđ sit illi idē forālr̄. inferius p̄p̄ie dr̄. idē foralr̄ supiori. h̄ in h̄ n̄ ē vis. Sȝ dubitaret aliquis q̄cūque sunt eadē vni tertio sunt eadem inter se. si igit̄ soꝛ. ꝛ pla. sūt ideȝ formalr̄ in tertio. igit̄ inter se q̄ est falsum. Rn̄r qđ illa topica est intelligenda simplr̄ nulla apostita determinatōē. vt posita est in lr̄a. ꝛ tūc debet subsumi. soꝛ. ꝛ plat. sūt idem in tertio. ergo inter se quod est verum. Uel aliter potest dici q̄ intelligitur de tercio nūcrali limitato verbi gratia omnes formalitates sortis

sūt idē realr in.tcio.qd ē sor.ergo sunt idē realr inter se.et hoc mō q̄cūq̄ cōueniūt in.iij. cōueniūt int se eodē mō q̄ i illo.iij. Dr limitatio qm̄ de.iij.illitato vl ifinito n̄ tz. vñ regula .qr nō seqr ego sū sil cū deo senis.papa sil cū deo ē rome igit ego sū sil cū papa rome vl extra.in pposito mediū seu tertiū est cōe iō.n̄ seqr sor.⁊ pla.sūt idē forālr i.iij.qr idiffitōe eadē igitur sūt idē forālr int se. Rōe cu⁹ isti silli dmōstratiui n̄ tenēt. h dmōstrādo diffitōez hoīs ē forālr sor.⁊ h ē forālr pla.igit pla.ē forālr sor.silr h dmōstrādo al cōe ē asinus.⁊ h est hō ergo hō est asi⁹.rō istoꝝ ē qm̄ mediū ē q̄le qd ⁊ nō h aliquid qd requirit in tli sillo fm phm.i.poꝝ dicentē cū mediū ē h aliquid necē est extrema cōiūgi.iō dicēdū hcꝑ tal sills peccat p fallasiā figure dictōis.qm̄ q̄le qd intprat h aliquid vt patz. Hui⁹ aūt ydēpticis forālis seu pmi mōi dicēdi p se ponūt .iiij.gradus prim⁹ qñ idez de se pdicat secūd⁹ est cū diffitio pdicat de diffito.terti⁹ cū ps forālis pdicat de eo.quartus qñ ps mālis.⁊ h ordo suit n̄ penes poritatē ptoꝝ.s penes adecatōez.nā sic pri⁹ hō ē hō q̄z al.Secūd⁹ mod⁹ dicēdi p se ē cū passio pdicat de sbiecto.q̄ pdicatio p nllā potētiā pt esse falsa.cū ad cōtradictionez huius fl modi seqt cōtradictio pmi. bñ.n.sequit hō n̄ est risibil igit n̄ est al rationale qd est cōtradictio pmi modi ⁊ ipossibil.pbatur cōña.qm̄ si passio demōstrabil remouet ab aliq̄ igitur ab illo remouetur mediuz ad demōstrādaz illā passionē oppositū cōñtis ifert oppositū añtis Contra supradcā arguit pmo.si illa diffinitio esset bona seq̄ret gen⁹ ⁊ drāz distigui forālr.cuz vnū alteꝝ qditatiue n̄ icludat.cōñs ē flm igit añs.flitas cōñtis pbat.illa n̄ distigūt forālr q̄ cōstituūt eādē forālitatē.s ge⁹ ⁊ drā sūt hmōi igit.Scdo sic queadmodū suma siplicitas excludit ōnez cōpōnez.sic suma ydēptitas omnez distinctionē s d iuia attribnta sūt sume idē igit nlla it ipa ē ponēda distictio mior pbat .q̄cūq̄ sūt sume vnū sūt sume idē .qm̄ ōe vnū est idē.s diuina attributa sunt sume vnū.qr oia sut eadē mō ifiuite ifinita cū ēē diuia ergo

modū ista hō est aīal. Et arguit̄ q̄ sic. q̄m est iu materia na
turali cū p̄tum sit de ēē ſbi. igit̄ est v̄a. ɔña pbat̄ est. n. oīs
ppō affirmatia v̄a in naturali mā. Jtē ſo hō est aľ igit̄ hūa
nitas ē aialitas tn̄z ɔña a cōiugatīs. ⁊ auctori. phi vij. meth.
dicētis si aliqd p̄tur de aliq̄ pse pmō p̄dicat̄ etiā i abstracto
Ad pmuz rn̄r q̄ hec est falsa hūanitas est aialitas. ⁊ ista v̄a
hō ē aľ. rō est q̄m totū vľe ɔcretiue designatū p̄tur de ei⁹ pte
ſbiua per modū toti⁹. ⁊ cū cōcernentia ad illā rōez cui⁹ p̄t ꝺ
illa v̄e p̄ri. Jn abstracto aūt p̄dicat̄ p modū ptis. ⁊ cum pcisi
one ɔcernentie ad illam. ideo vt sic n̄ ɔueit illi nec v̄ificat̄ de
illa pte ſbiua. q̄m nulla ps p̄dicat̄ de suo toto. Si dicat̄ sal
tem ista erit vera hūanitas est aialitas ⁊ ratioalitas vbi di
ffinitio q̄ est totū p̄dicat̄ de diffinito. Ad h̄ rn̄r p̄o q̄ illa nō
est adecate v̄a teñdo q̄ huānitas vľ diffinitū cum sit q̄dāz
totum dic̄ aliquā tertiam entitatē p̄ter ptes diffiniētes. ⁊ ſm
ista esset diceñ nullam diffinitōez esse adeq̄tam diffinito qꝺ
nullum est icoueiens. vel aľr. posito q̄ sint idem adequate di
ffinitio ⁊ diffinitū. q2 tn̄ ptes diffinitois p̄dicant̄ p modū p
tis ideo n̄ est v̄a. Cum p̄o arguebat̄ est in materia naturali.
dr̄ q̄ p̄mo est in remota iō falsa ⁊ impossibiľ ad pbationem
p̄tum est de ēē ſbi dr̄ q̄ est v̄uz q̄tuz ad rem. n̄ tn̄ q̄tu ad mo
dū. qꝺ. reqrit̄ ad esse in materia naturali. Ex q̄ seqt̄ q̄ aliq̄
ppō est falsa cui⁹ p̄tum ē de ēē ſbi vt ista mai⁹ deo est huāi
tas ē ſbantietas vľ aialitas huānitas ē ētitas. siľr ista ē fľa ſm
modū p̄dicdi huāitas ē ēs. ⁊ huānitas ē aľ q̄m huānitas ē tm̄
nitas sic̄ eqnitas e tm̄ eqnitas. nec vna nec pľes. nec vľis. nec
ptilaris ſm auicena. v. metha. Si dicat̄ nihil fugit rōez en
tis. igit̄ huānitas est ens. Rn̄r q̄ illud est v̄m q̄ ad ēē qditati
ue vľ denaiatiue n̄ aūt p̄dicatuz q̄re non valet consequentia
Ex q̄ volūt aliq ⁊ bn̄ q̄ de hūaitate ɔcedere q̄ sit ēs vľ ētitas
est a methafisica deuiare. dicūt ēt q̄ due drē indiduales nul
la distictōe distingunt̄ q2 simpľr distictiua nullo mō possūt

esse distincta.alias.n.essent distinctiua simplr ⁊ nō distīctia simplr. Sȝ dictū istoꝝ est a metha.deuiās qm̄ due drē indiuiduales q̄ sūt pmo diuerse sint distinctiue fundamētalr indiuiduoꝝ q⁹ duo idiuidua fūdamētalr distingunt ⁊ sunt indiuidua.eadē.n.sūt pncipia eēndi ⁊ distinguēdi.tn̄ q² sunt q̄d respectu distictōis actualr in eis fundate iō non sūt simplr distinctiua s distingunt actualr distictōe q̄ nō distinguit sed ē simplicit distinctiua ⁊ rō distinguēdi q̄madmodū relatē non refert.s ē rō referendi.Ubi.n.dant quod ⁊ quo stādū ē in ꝑ pȝ de inherentia ⁊ accidente ⁊ alijs similibus. Distinguntur ergo due drē indiduales pl⁹ q̄ȝ indidua q² ois drā differētis reducit ad aliq prio diuersa.mō ꝯstat diuersitatē esse maiorē distictōeȝ q̄ȝ sit drā.cū drā ꝯueientiā includat diuersitas aūt duo.v.sūt eā excludat Notā.ē tn̄ ppr auctoritatē illā auicēne q li tm̄ excludit passiōes ētis n̄ āt p̄ta negatia vt sūt abstractio p̄cisio ⁊ distinctio.vn̄ p abstractōeȝ p̄cisionē ⁊ distictōem nihil intelligit aliud.nisi q equitas ē tm̄ ipa ⁊ nihil aliō ab ipa.iō licet in voce videantur hec p̄ta affirātiua sunt tn̄ in re negatia.neq̄ excludit respcūs rōis vt ē ꝯceptio. equinitas.n. vt sic abstracta ꝯcipitur ⁊ intelligitur a nobis.

Ad secundum negetur ꝯn̄a ad pbationeȝ dr q illa regula a ꝯiugatis tenet in ꝯcretis ꝯcernētibus sbȝ.vt si albū ē coloratū igitur albedo est color. Ad pbm rn̄detur q ipe intelligit in cōcretis ꝯcernētibus ppriū suppositum.bene.n.sequitur hic hō est homo.igitur hec hūanitas est huānitas. Similr h aial est animal ergo hec aiālitas est aialitas. Sed in cōcretis ꝯcernētib⁹ simplr inferiora pbi ppō non tenet. q̄re ista ad hoc breue ꝯpendiū ⁊ itroductoriū formalitatuȝ dicta sufficiāt.quod vno aiunt occulo castigatum atq̄ recognitū feliciter explicit

Impressum senis opera magistri. Henrici de harlem.v.id⁹ Januarij.Anno domini.M.CCCC lxxxxij